

Fylogeneze a diverzita vyšších rostlin

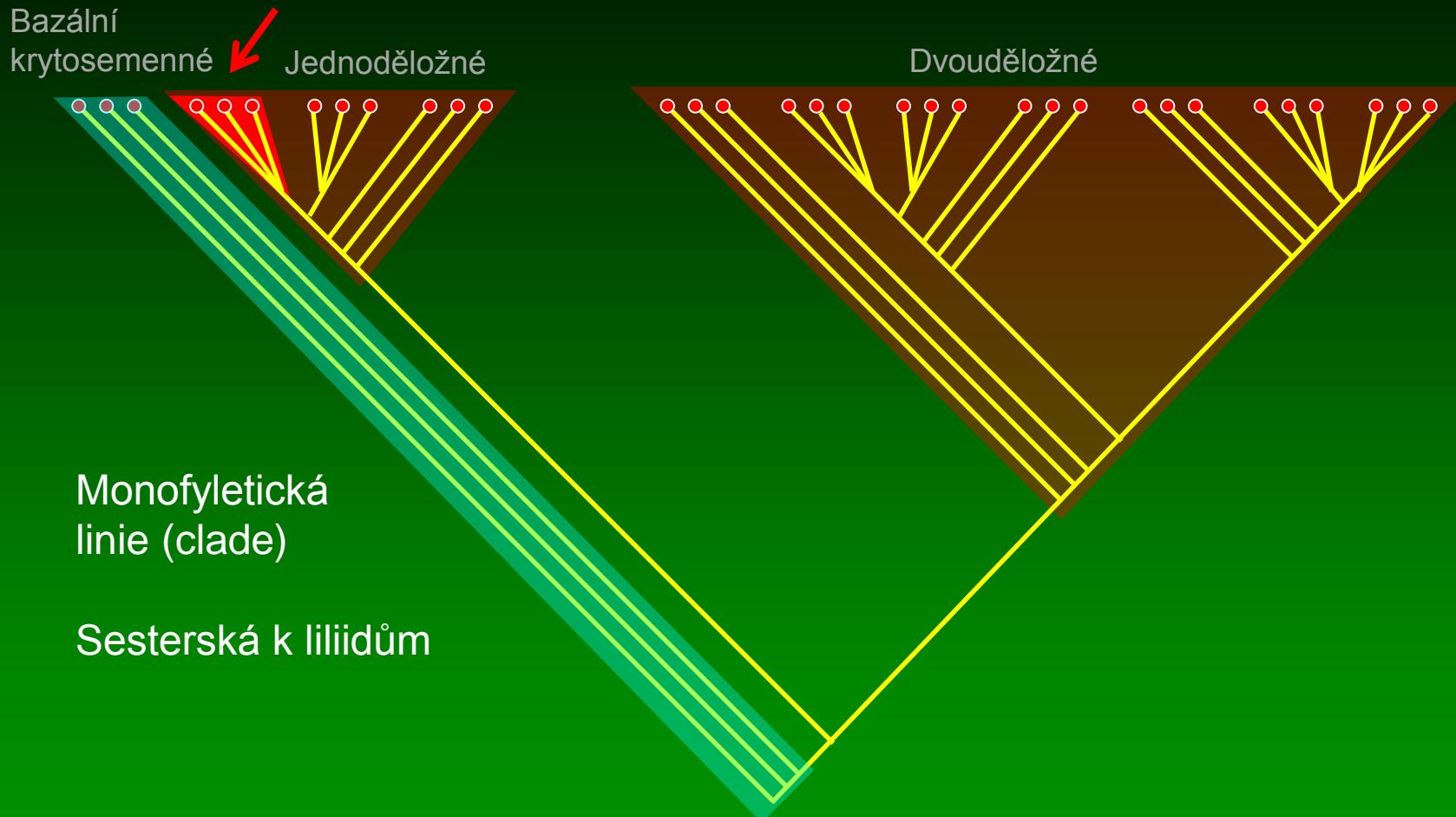
Commelinidní linie jednoděložných

Petr Bureš

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

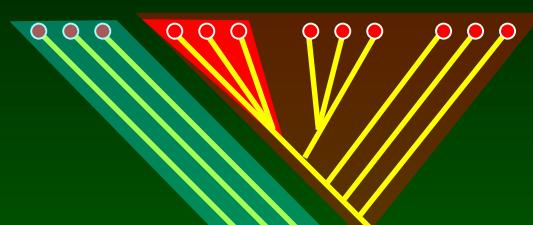
Commelinidy

Commelinidy – zahrnují 2 důležité řády: *Arecales* a *Poales*

Bazální

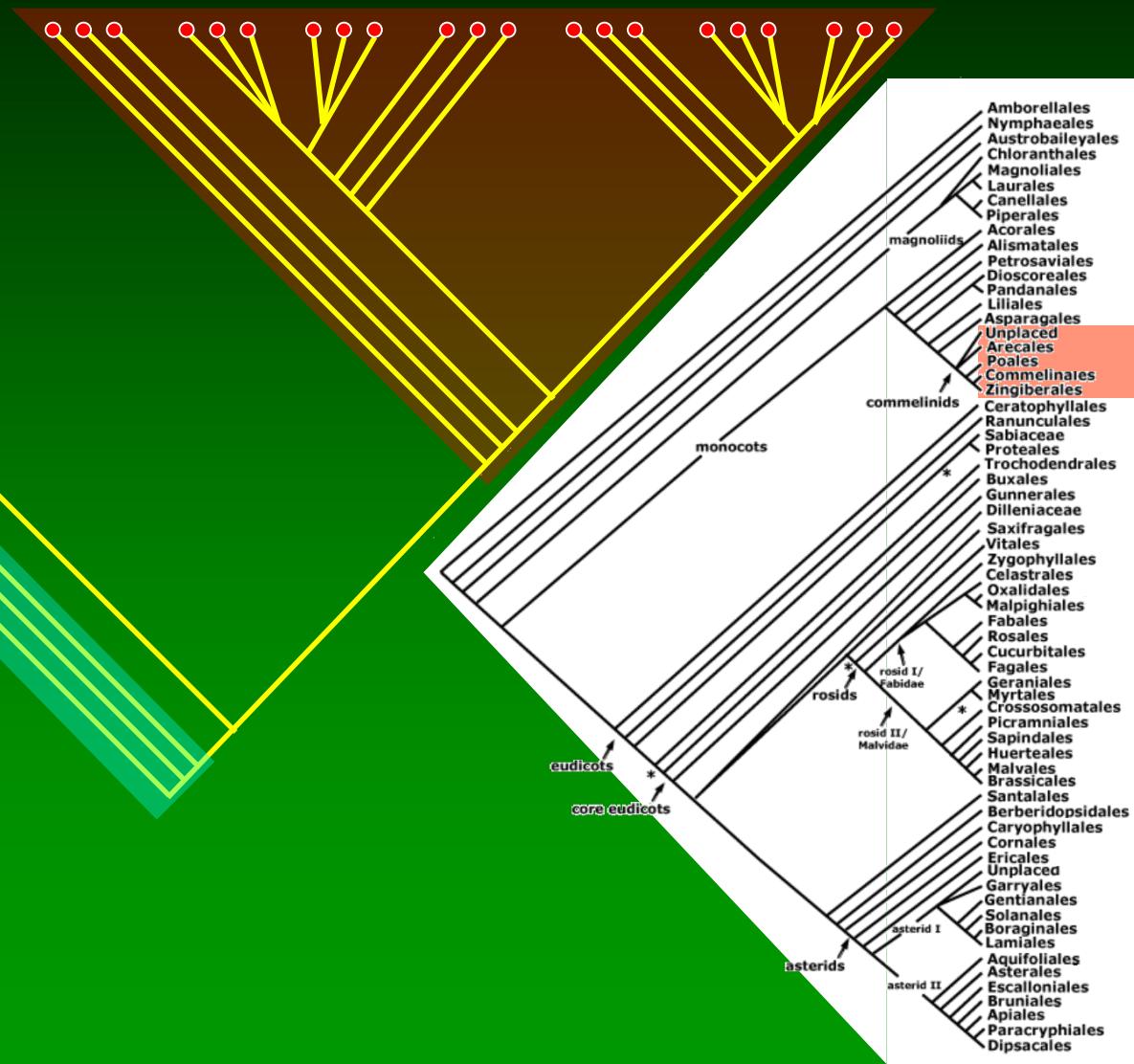
krytosemenné ↓ Jednoděložné

Monofyletická
linie (clade)

Sesterská k liliidům

Dvouděložné

1. řád *Arecales* palmy

Zahrnují jedinou čeleď *Arecaceae* – palmy

Arecaceae – palmy – atypicky tlouštňoucí dřeviny. 180/2360,

Vyskytují se zejména v tropech, popř. subtropech celého světa; s výraznou diferenciací také v rámci ostrovů Indického a Tichého oceánu.

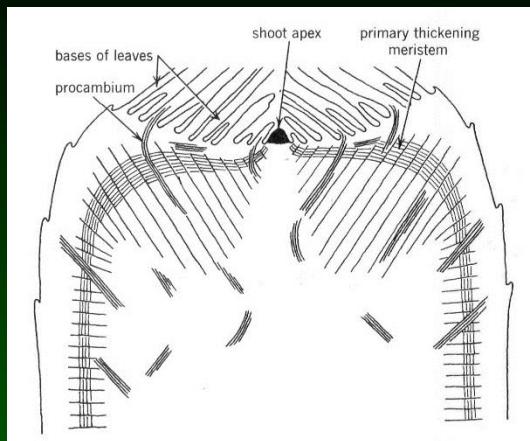

Kmen – zpravidla nevětvený

Listy – velké (až 20 m dlouhé!),
v chocholu na vrcholu kmene,
řapíkaté, s jazýčkem,

Roystonea

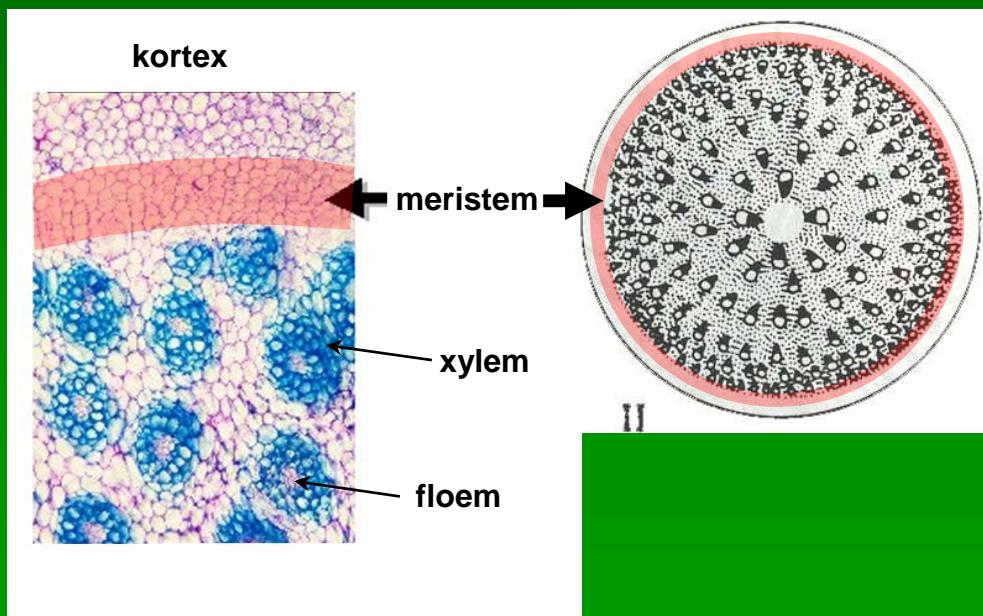

Atypické tlouštění kmene palem

Meristém vně stélé:

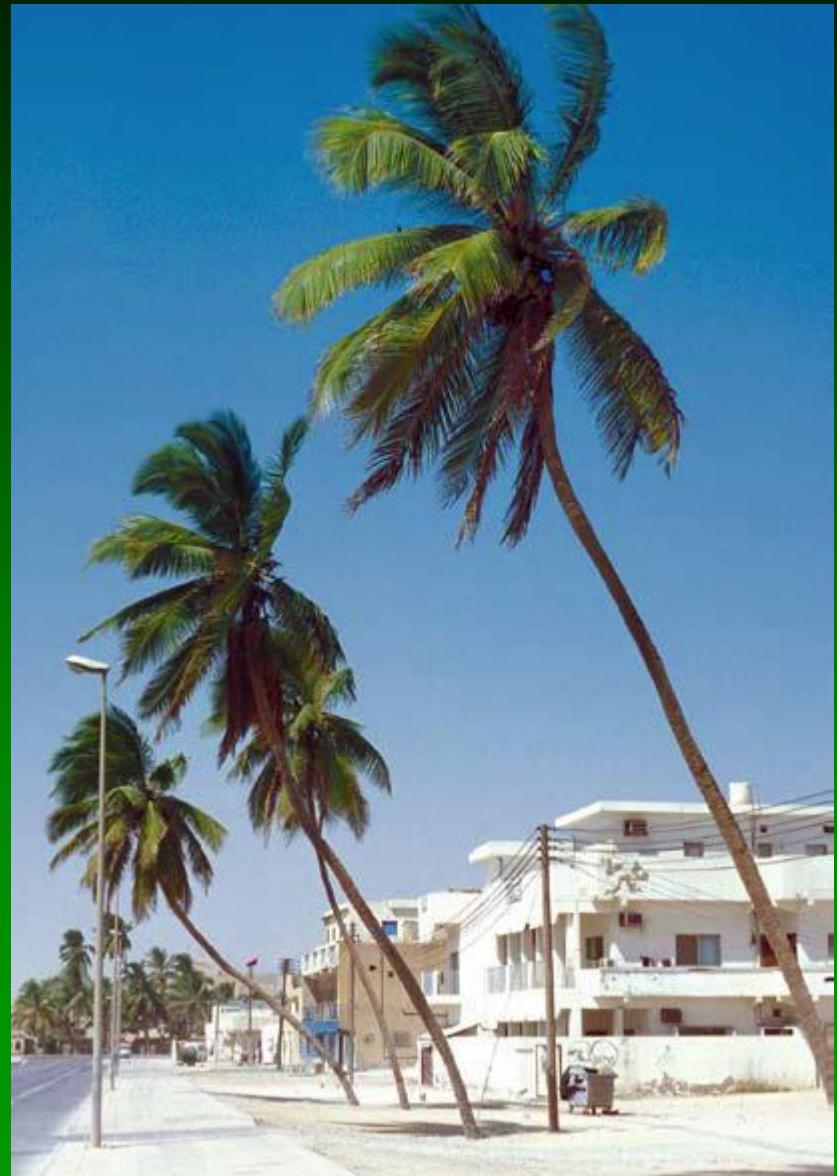
ven → parenchym → součást kortexu

dovnitř → parenchym → lýkostředné cévní svazky s xylemem s četnými fibrilami

Pevnost a pružnost kmene palem

silně sklerenchymatizované pochvy
lýkostředných cévních svazků hustě
rozptýlených po celém průměru kmene
vytvářejí strukturu lana = enormní
pružnost a odolnost palmového kmene
vůči větru

© K. R. Robertson
Illinois Natural History Survey

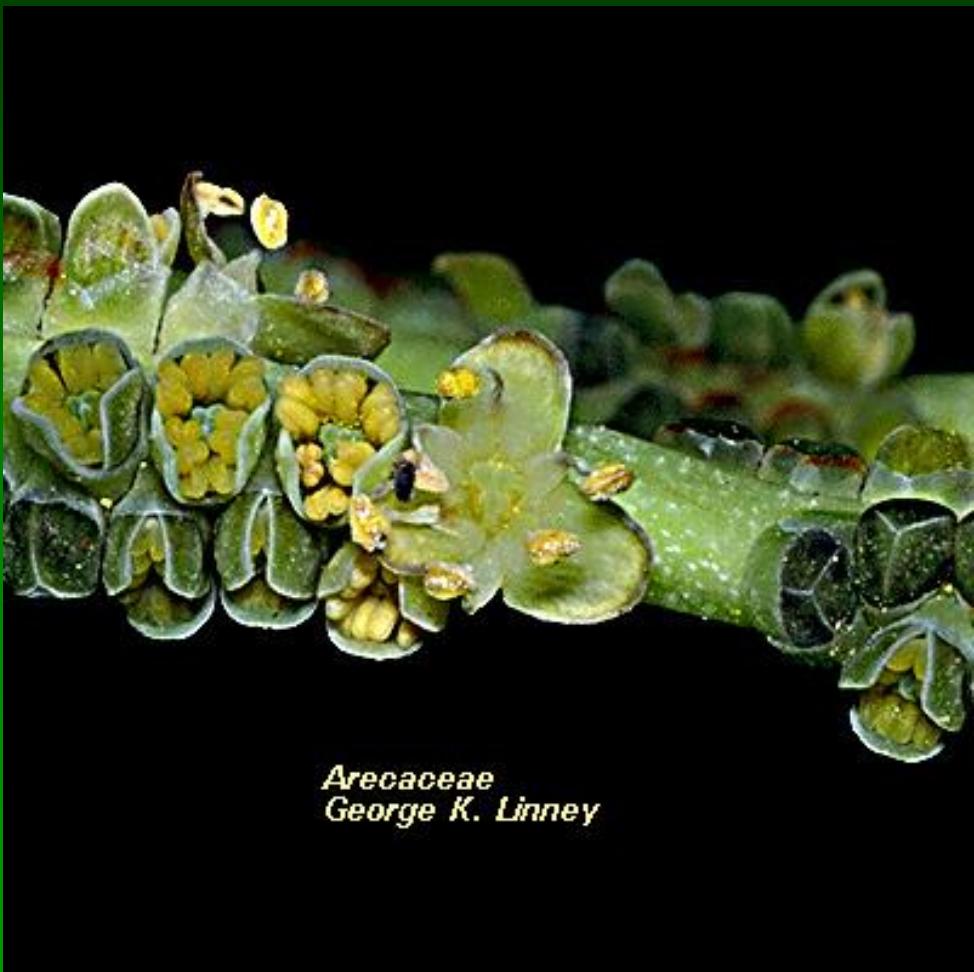
čepel často druhotně roztrhaná - zpeřeně nebo dlanitě

Listy mívají mohutné
pochvy objímající kmen

Květy - drobné,

- aktinomorfní,
- oboupohlavné i jednopohlavné,
- homochlamydní nebo achlamydní

Okvětí zpravidla nenápadně
zbarvené 3+3
Tyčinky 3+3
Pestík často (3)
Semeník svrchní

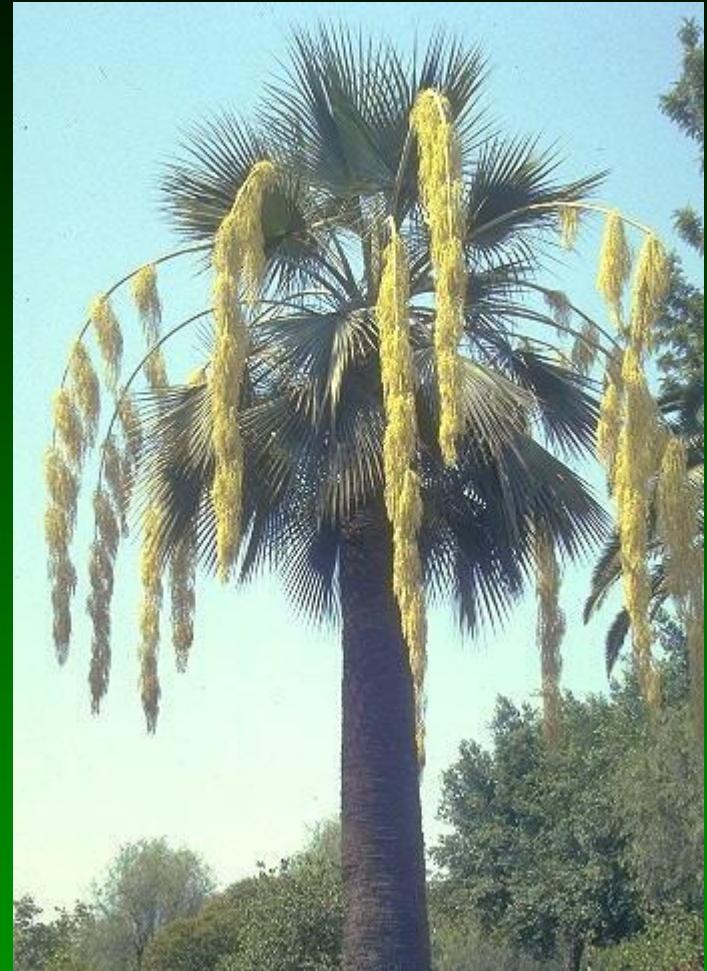
5

1a

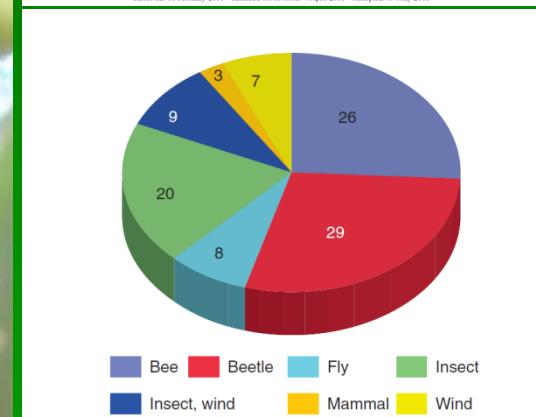
Květenství - mohutná latovitá

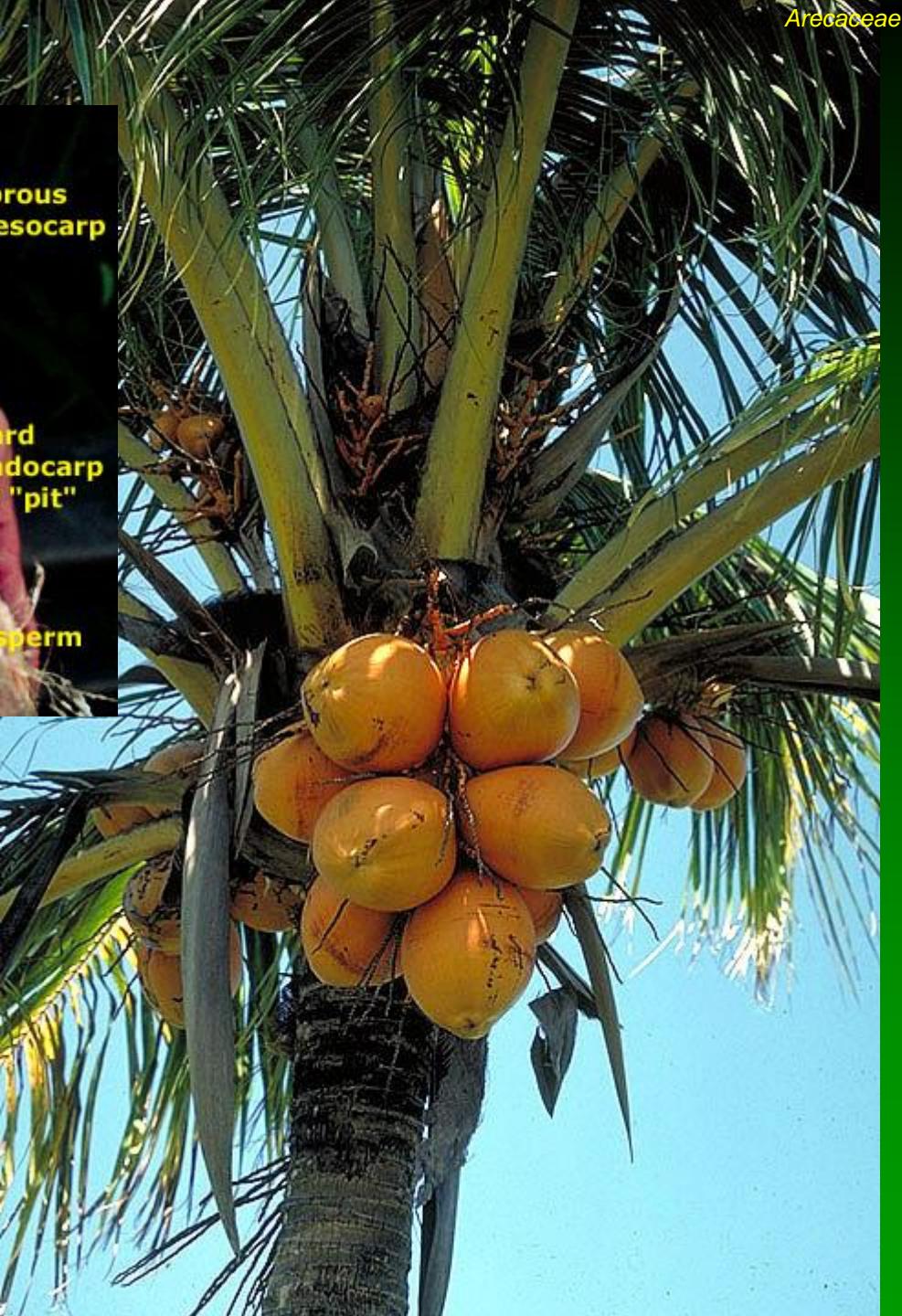
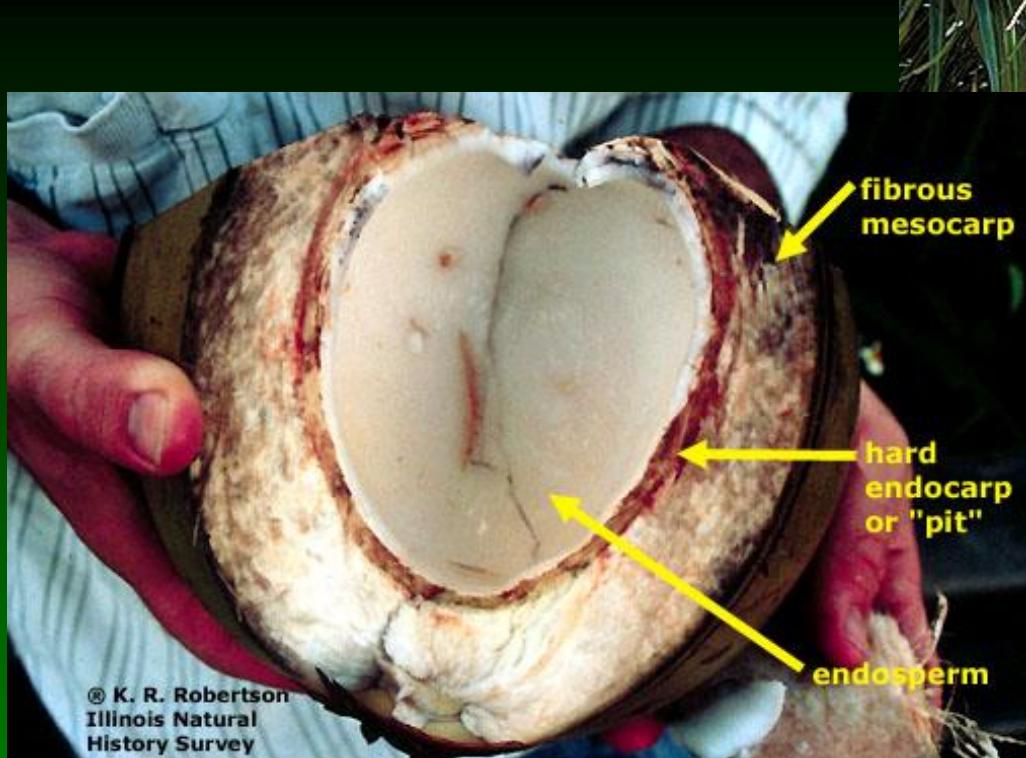
- vyrůstající bočně na kmeni
- podepřená mohutnými listeny
- poprvé se tvoří po 10-20 letech
(některé druhy dospívají až v 45 letech)

Přes drobné rozměry květů a bohatá květenství je **opylení převážně entomogamní** (ne anemogamní, jak se dříve předpokládalo)

- především brouky, včelami nebo mouchami
- příležitostně netopýry, vačnatci nebo dokonce kraby (!)
- **termogenní květenství** - schopná metabolicky se ohřívat nebo udržovat optimální teplotu

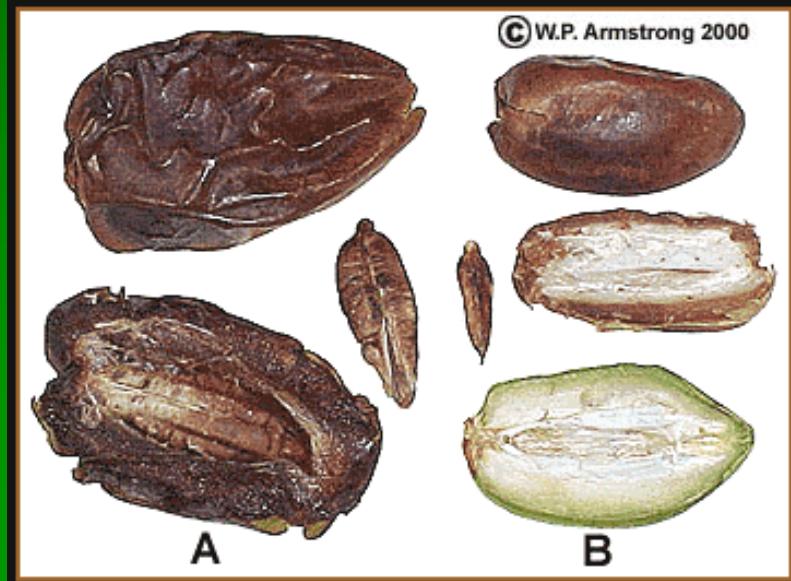
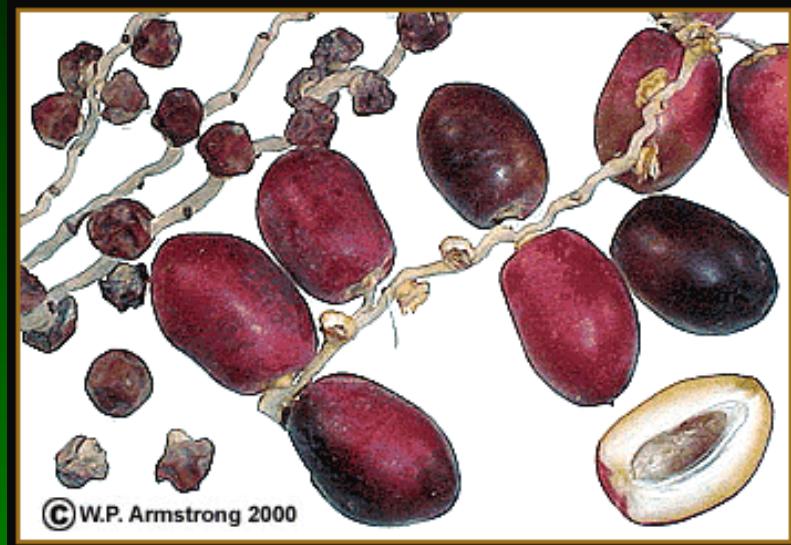

Plod - zpravidla peckovice

- s družnatým nebo vláknitým exokarpem a „kamenným“ endokarpem
- s olejnatým endospermem bez škrobu

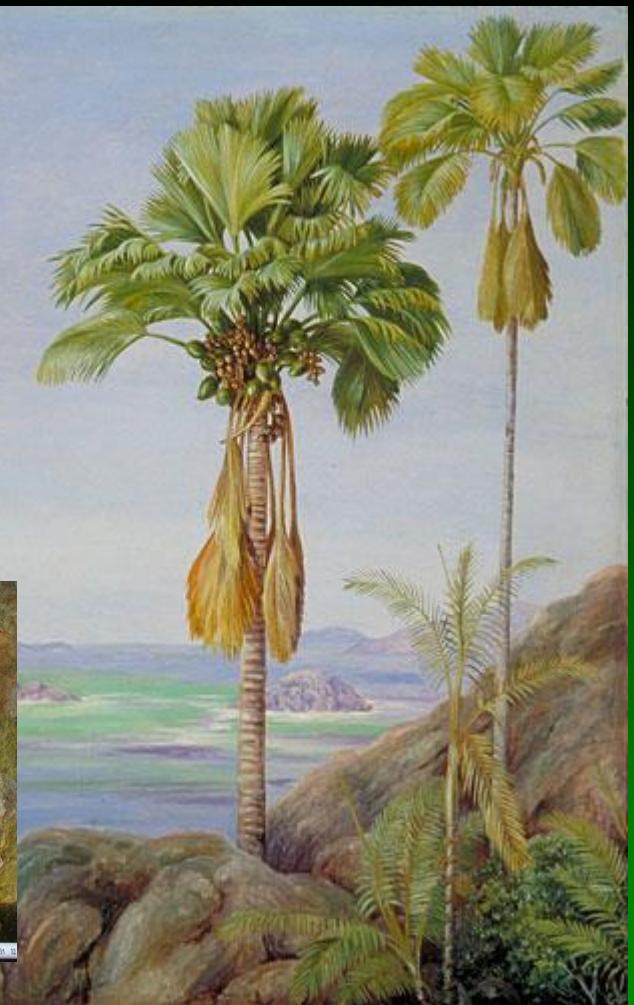

Prastarou užitkovou palmou je palma datlová (*Phoenix dactylifera*), původem snad z jihu Přední Asie.

Jediným původním druhem Evropy je středomořská žumara nízká (*Chamaerops humilis*).

Největší semena (maledivské ořechy) až 40 cm dlouhé, až 18 kg těžké, vyvíjejí se až 7 let

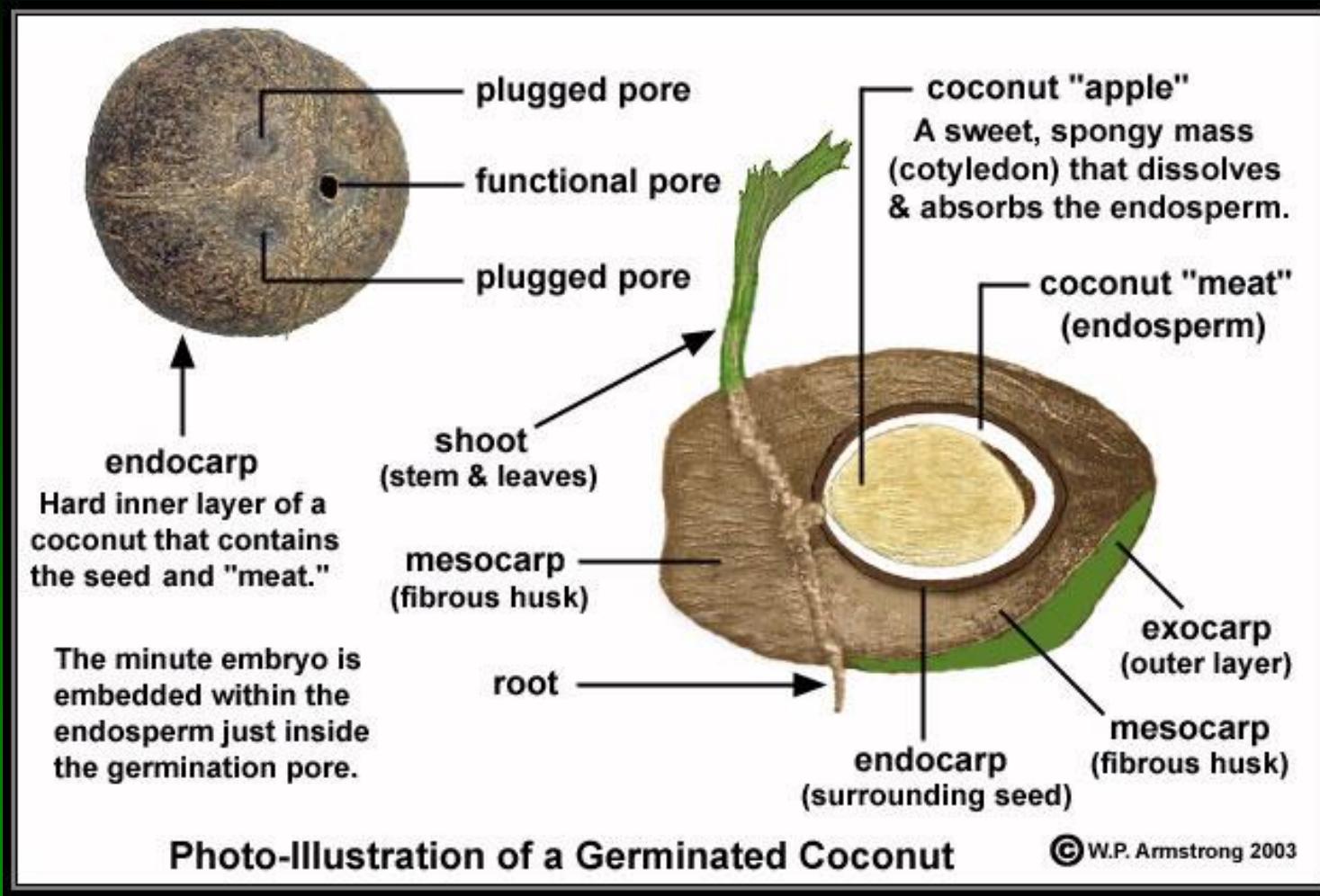
seychellská palma (*Lodoicea seychellarum*)

jméno ořechů podle Maledivských ostrovů kam je ze Seychelských ostrovů odnášely mořské proudy

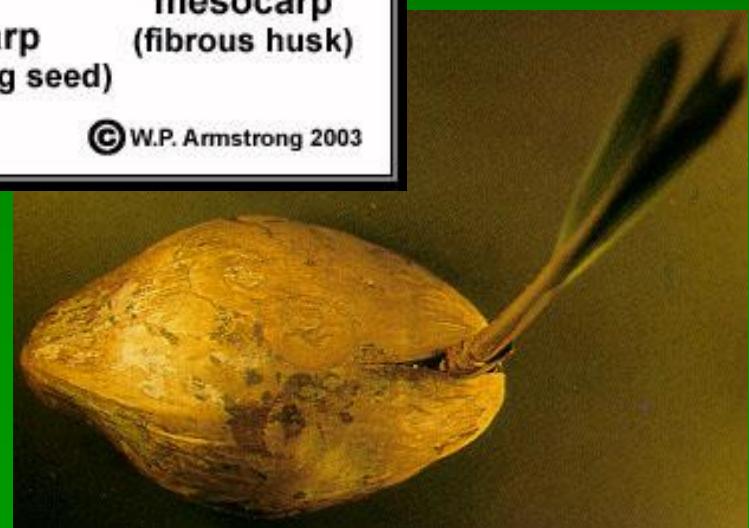

Kokosové ořechy rostou na palmě kokosové (*Cocos nucifera*) původem snad z Oceánie.

Embryo kokosu klíčí skrz otvor
v pecce

Kokosový krab (*Birgus latro*) – největší suchozemský koryš (4 kg těžký, rozpětí nohou až 1 m)

- dobře vyvinutý čich
- dožívá se až 60 let
- naučil se šplhat na kokosové palmy, uskřipovat ořechy, které pak na zemi konzumuje, žere taky odpadky

„Betelové oříšky“ rostou betelové palmě (*Areca catechu*) v indomalajské oblasti.

Ze škrobnaté kmenové dřeně palem se získává ságo zejména z druhu *Metroxylon rumphii* v indomalajské oblasti

Calamus rotang - liánovitá palma s až 180 m dlouhým stonkem (nejdelší stonek rostlin), roste na Cejlonu a v Indii. Vyrábí se z něj ratanový (= rotanový) pletený nábytek, rákosky nebo klepadla na koberce.

Dalším rekordmanem mezi rostlinami, tentokrát v délce květenství je *Corypha umbraculifera* z indomalajské oblasti jejíž lata je až 14 m dlouhá a až 12 m široká.

2. řád *Poales* – lipnicotvaré

Briza maxima L.
©Thomas Schoepke
www.plant-pictures.com

Byliny trávovitého,
graminoidního, vzhledu.

Listy čárkovité, bez řapíku,
rozčleněné v pochvu a čepel,
často s jazýčkem.

Květy drobné, často
redukované v bohatých
květenstvích (anemogamie).

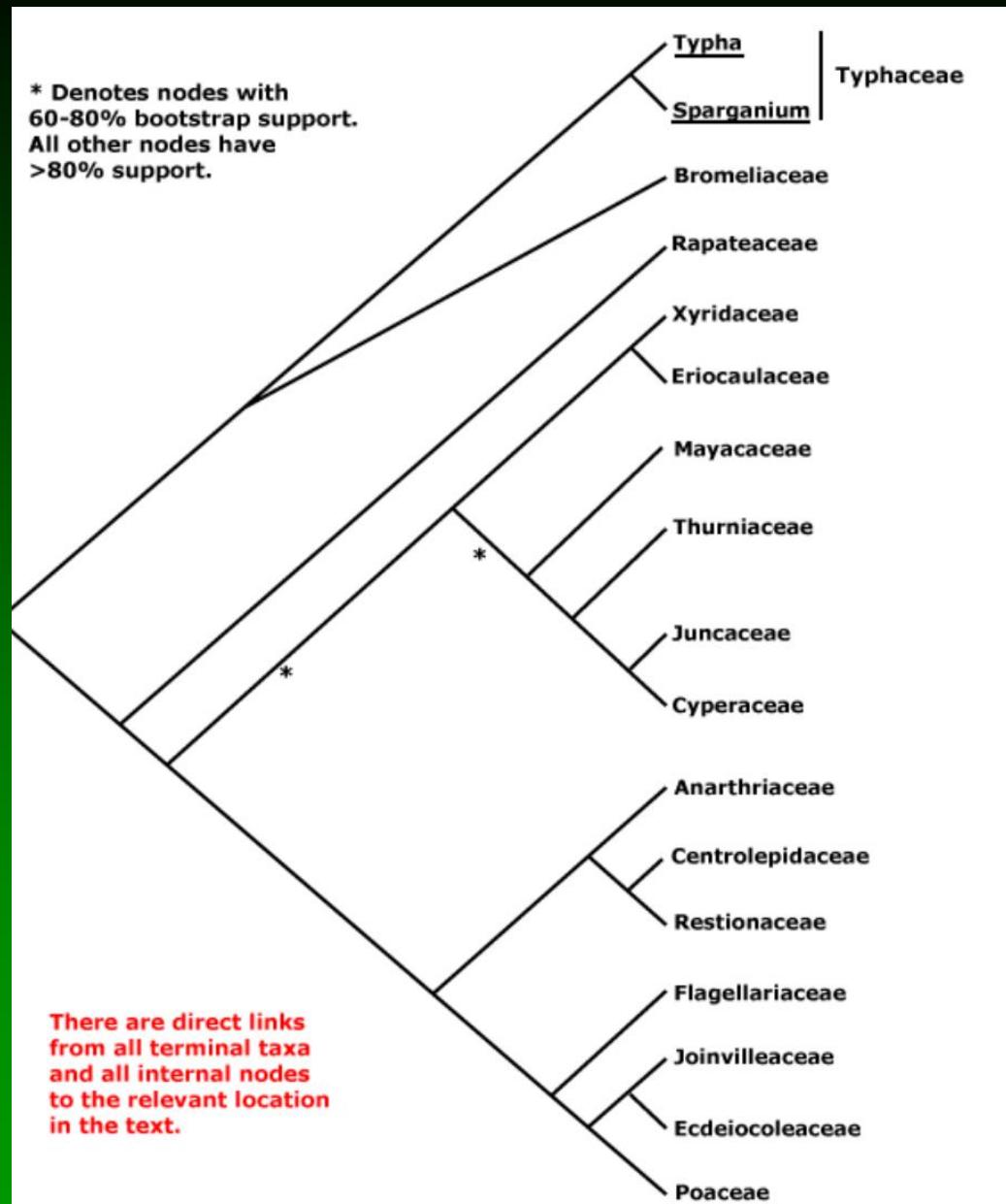
Gyneceum cénokarpní, u
odvozenějších typů až
pseudomonomerní.

celkem ca 16 čeledí,

některé druhově velmi rozsáhlé - *Poaceae*, *Cyperaceae*

kromě trav a šáchorovitých jsou v Evropě významné ještě *Juncaceae* a *Typhaceae*

Juncaceae

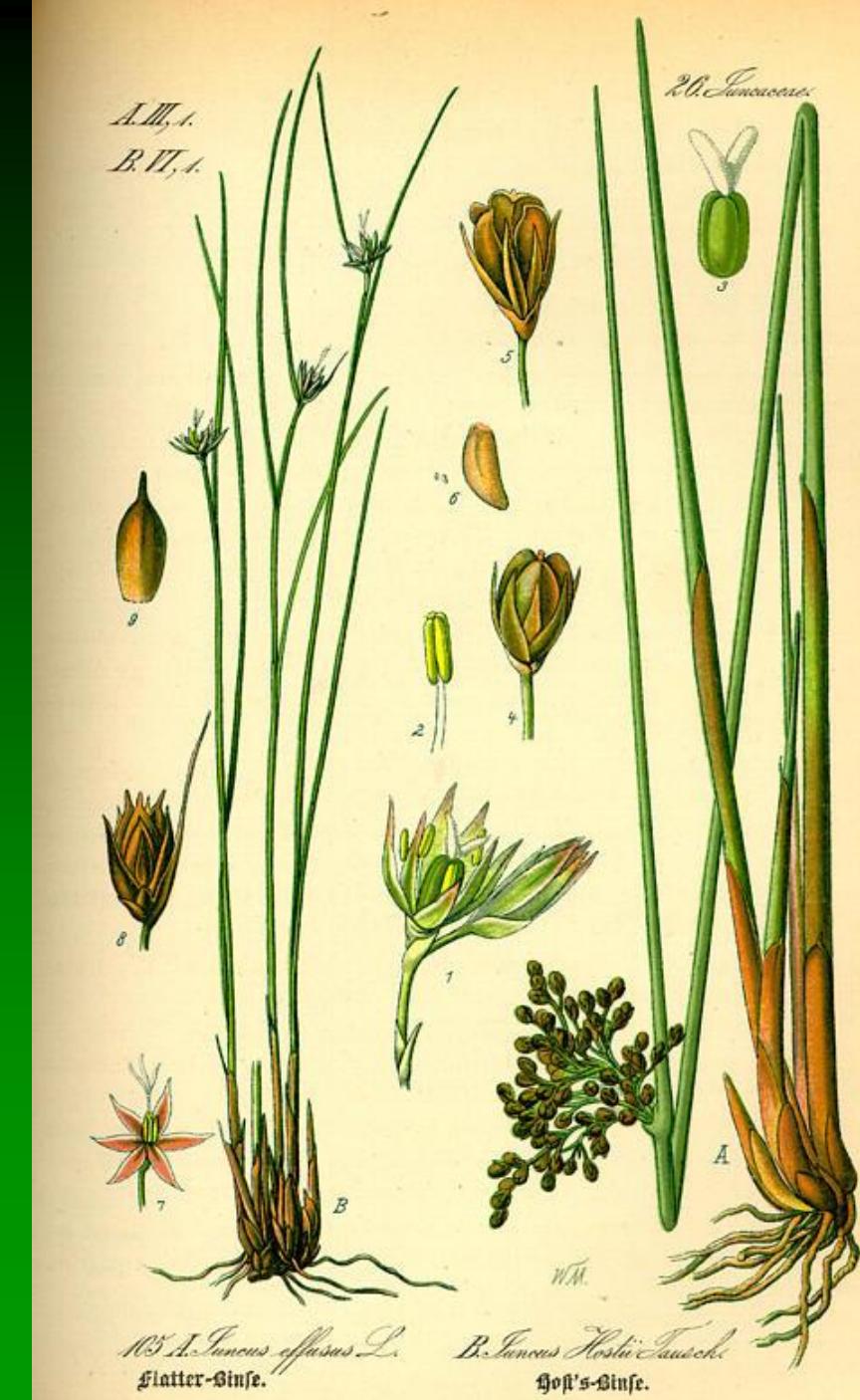
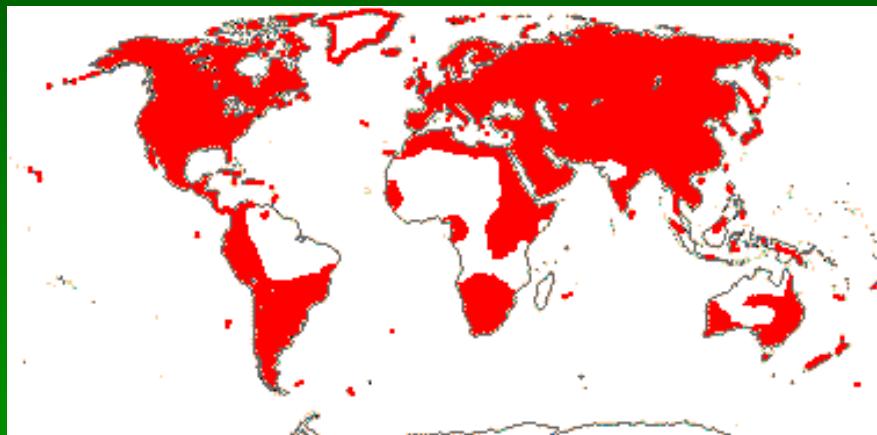
sítinovité

Juncaceae – sítinovité

Trávovité bylinky.

7/430 s těžištěm v mírných a studených pásmech severní polokoule, na jižní polokouli zejména v Austrálii

105 A. *Juncus effusus* L.
Flat-topped-Sinse.

B. *Juncus Hostii* Tausch
Host's-Sinse.

Stonek zpravidla oblý

Listy trojřadě uspořádané, čárkovité, ploché, nebo trubkovité

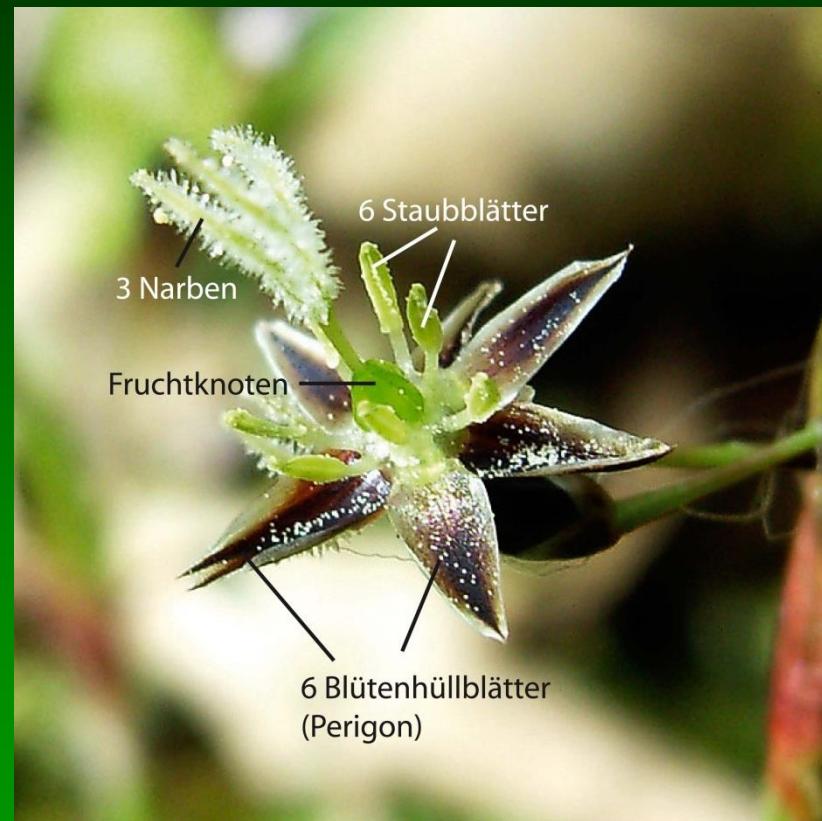

Luzula variegata

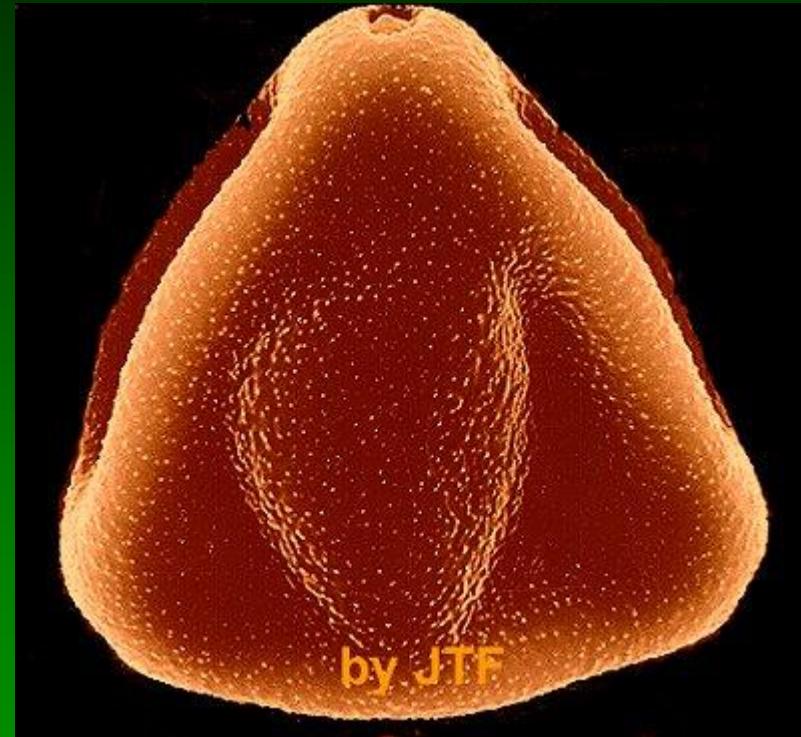
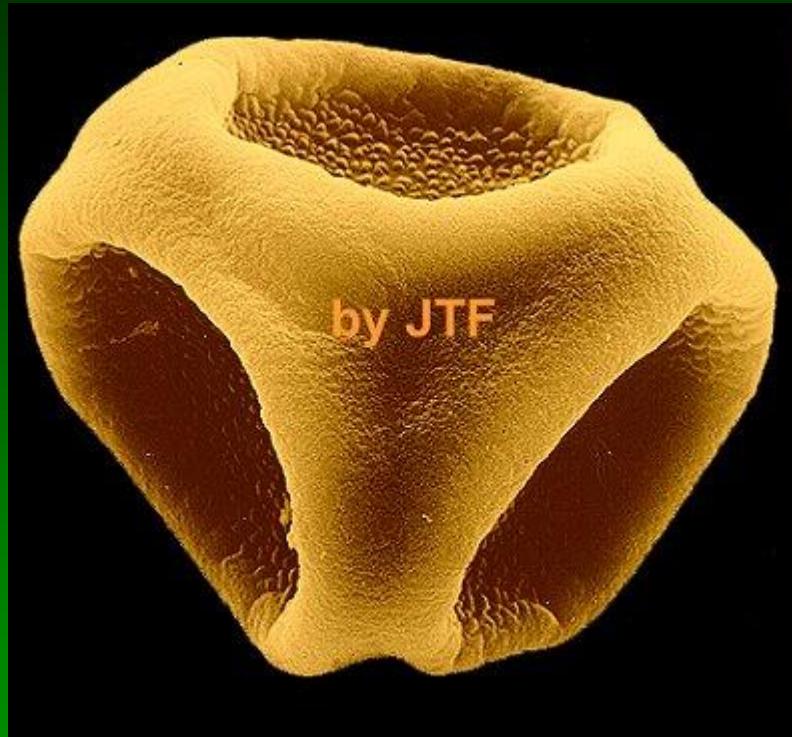
Květy drobné, v kruželových květenstvích, často stažených, podepřených listeny

Květy oboupohlavné, aktinomorfní. Okvětí **3+3** volné, drobné, nenápadných barev – hnědé až černavé, bělavé, zelenavé. Tyčinky 3+3 nebo 3;

Pyl se vyvíjí v tetrádách – má proto tvar čtyřstěnu

Pestík (3) s mnoha vajíčky; Semeník svrchní

Juncus balticus

Luzula glabrata
Juncaceae
Gerald D. Carr

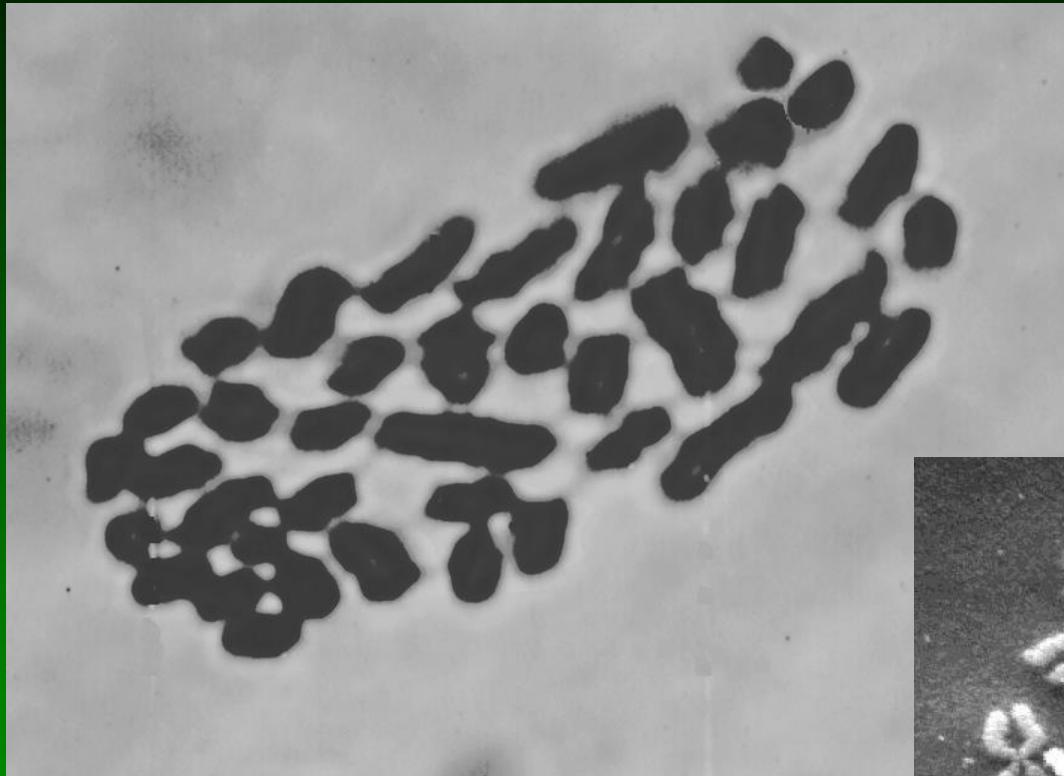
Plod
tobolka.
Semena
mívají
masíčko.

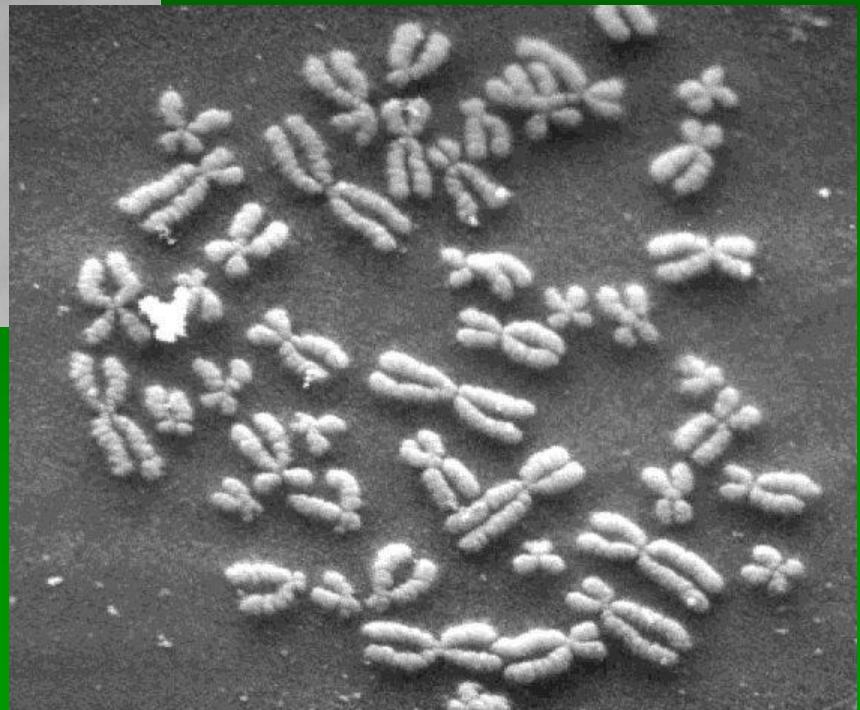
Luzula sp.

Chromosomy bez vyznačené centromery (holocentrické)

holocentrické
chromosomy
(*Eleocharis*,
Cyperaceae)

monocentrické
chromosomy

u nás 2/30 – rody sítina (*Juncus*) s pochvami nesrostlými, mnohosemennými tobolkami a bika (*Luzula*) s pochvami srostlými a tobolkami trojsemennými.

K hojnějším patří na vlhkých místech zejména sítina rozkladitá (*Juncus effusus*)

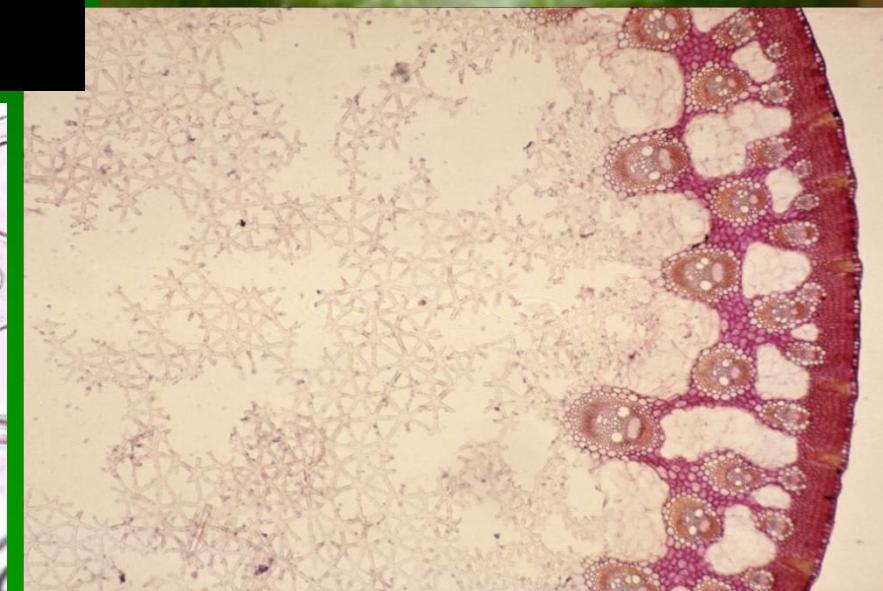
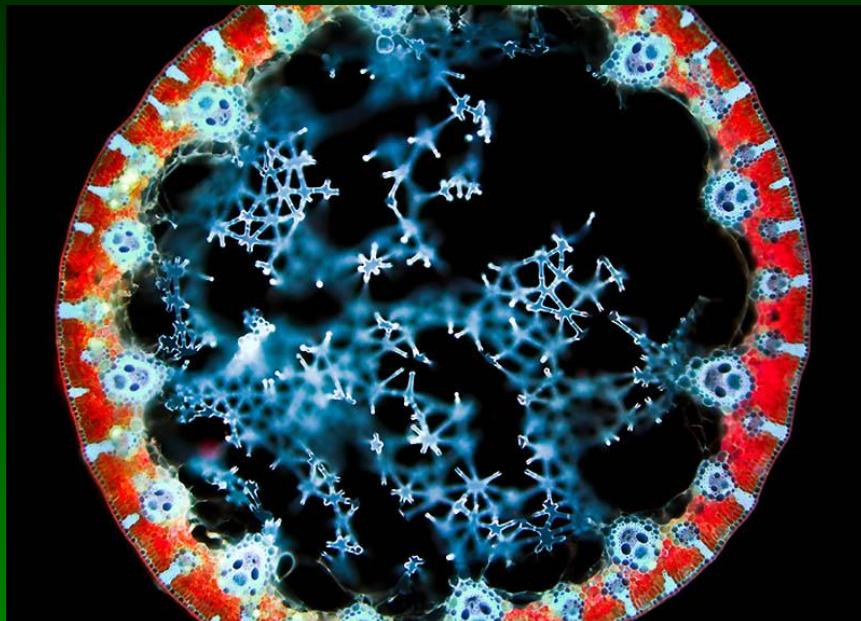
pensum

Na podobných místech ale méně často roste podobná sítina klubkatá (*Juncus conglomeratus*) - liší se jemně rýhovanou lodyhou

Juncus effusus i *J. conglomeratus* mají ve stonku hvězdicovitý aerenchym (aktinenchym) tvořený odumřelými buňkami (často u vodních a bahenních rostlin)

a sítina článkovaná (*Juncus articulatus*)

pensum

sítina žabí (*Juncus bufonius*)

pensum

bika mnohokvětá (*Luzula multiflora*),

na sušších stráních je častá bika ladní (*Luzula campestris*),

pensum

v lesích pak bika hajní
(*Luzula nemorosa*)

pensum

nebo bika chlupatá (*Luzula pilosa*),

Foto: Börje Wernersson

na lesních
cestách u nás
zdomácněla
severoamerická
sítina tenká
(*Juncus tenuis*).

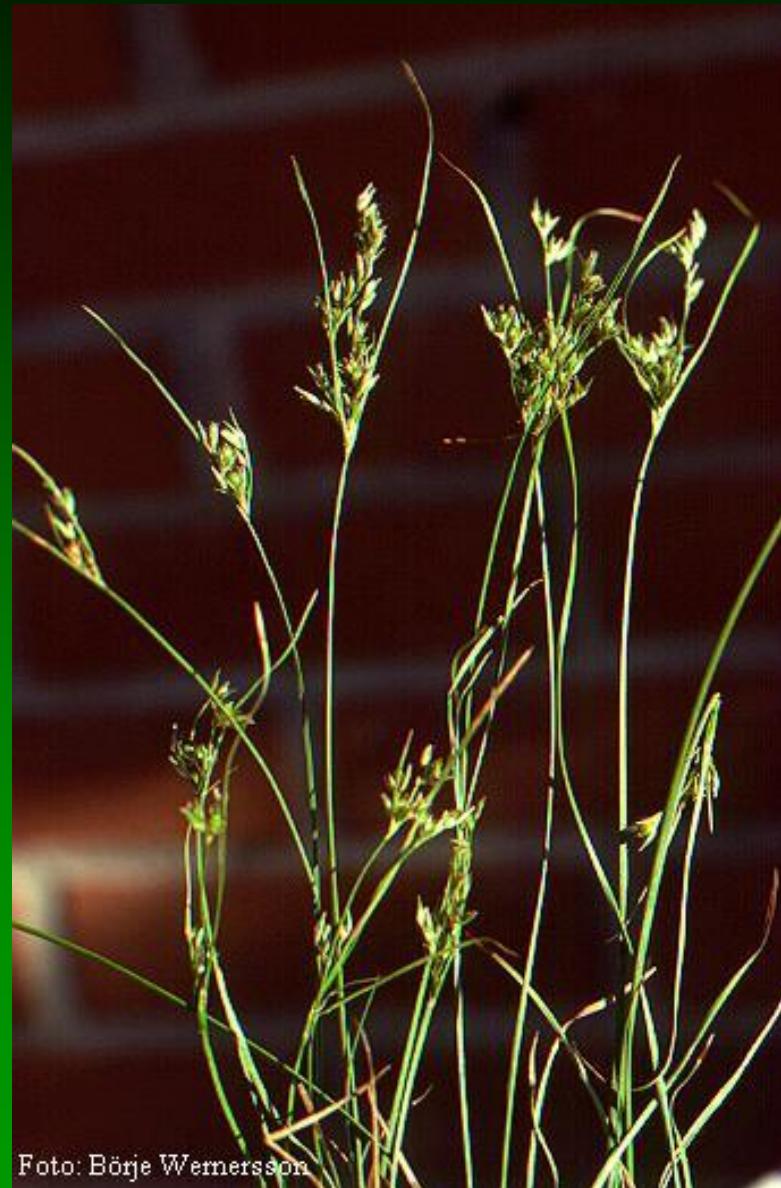
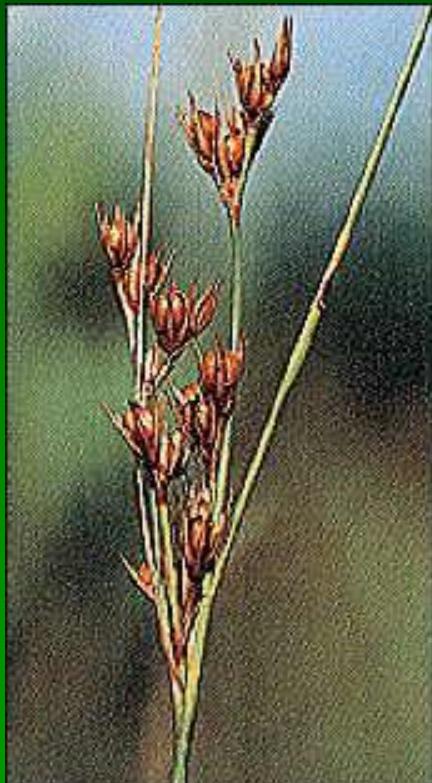

Foto: Börje Wernesson

Cyperaceae

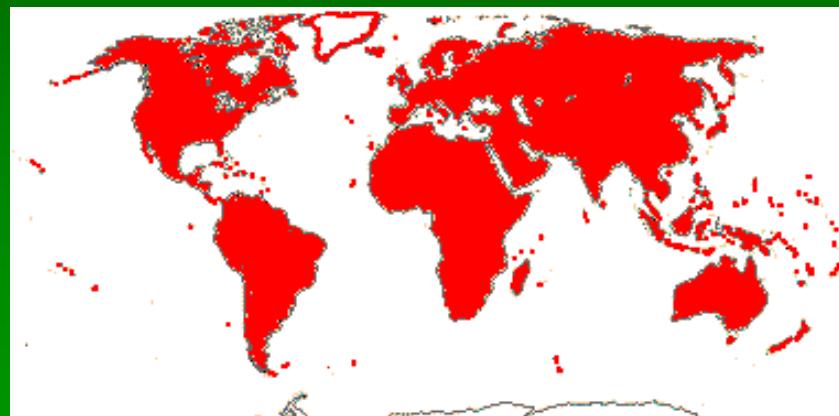
šáchorovité

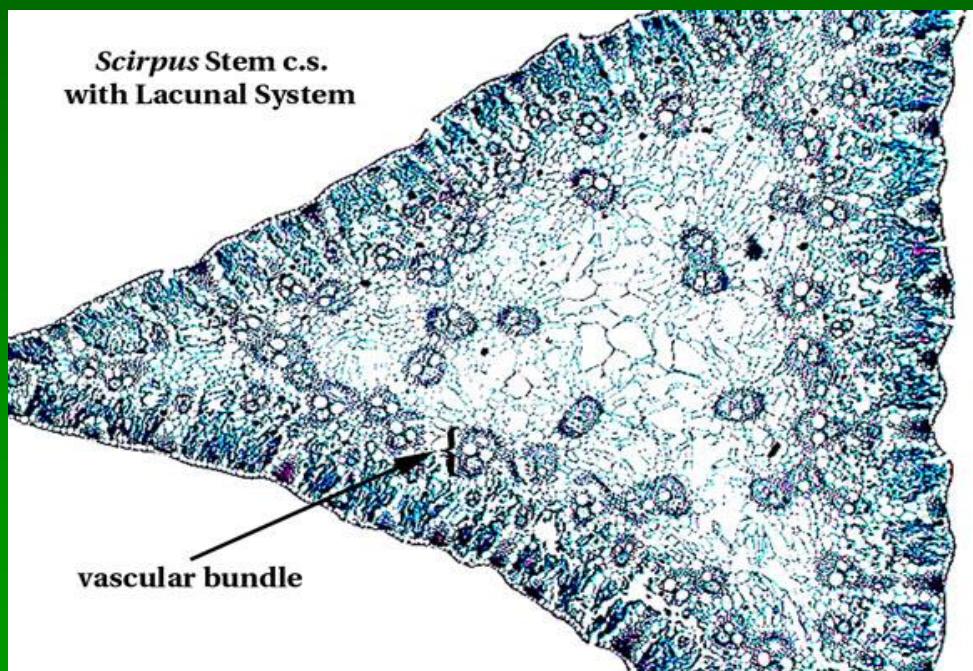
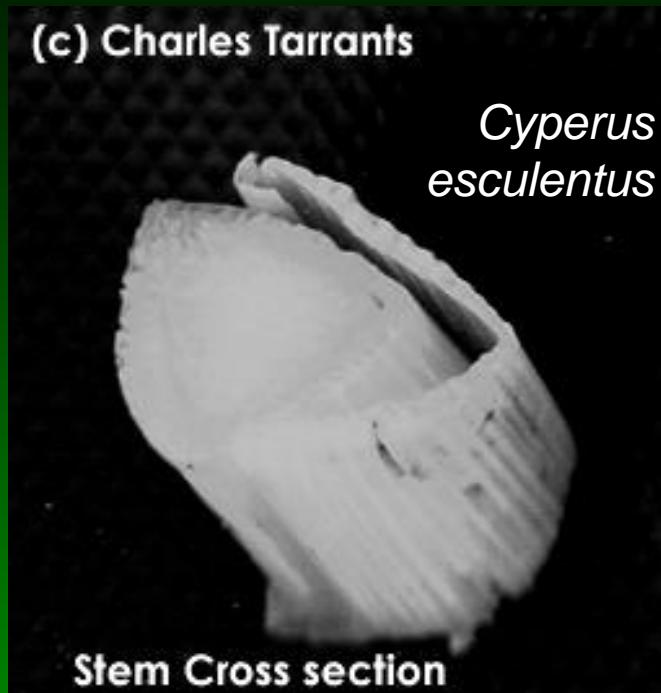
A. KNAGGLESTARR, CAREX FLAVA L.
B. BLEKSTARR, CAREX PALLESCENS L.

Cyperaceae – šáchorovité
Trávovité bylinky. 98/4350
převážně v mírných a
studených pásmech, hlavně
na severní polokouli; u nás
domácích 20/130. Preferují
vlhčí stanoviště, často na
březích vod.

Stonek zpravidla trojhranný.

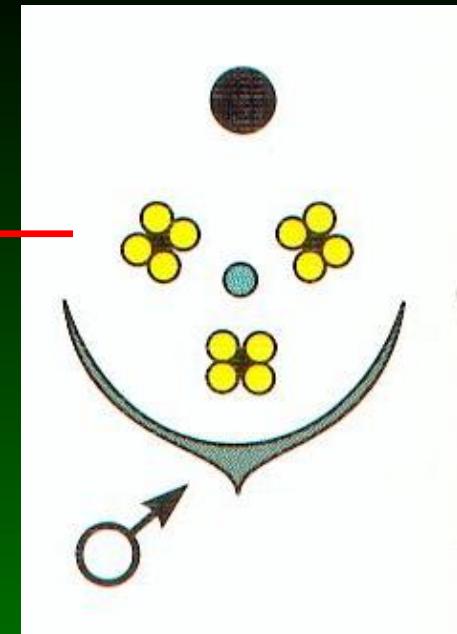
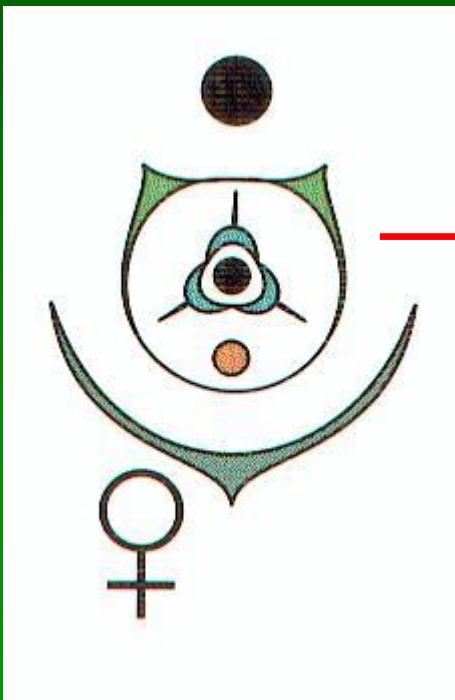
Cyperus esculentus

Listy čárkovité, ploché, střídavé,
často trojřadě uspořádané,
zpravidla se srostlou pochvou

Květy
drobné v
klasovitých
květenstvích
jedno-
pohlavné,

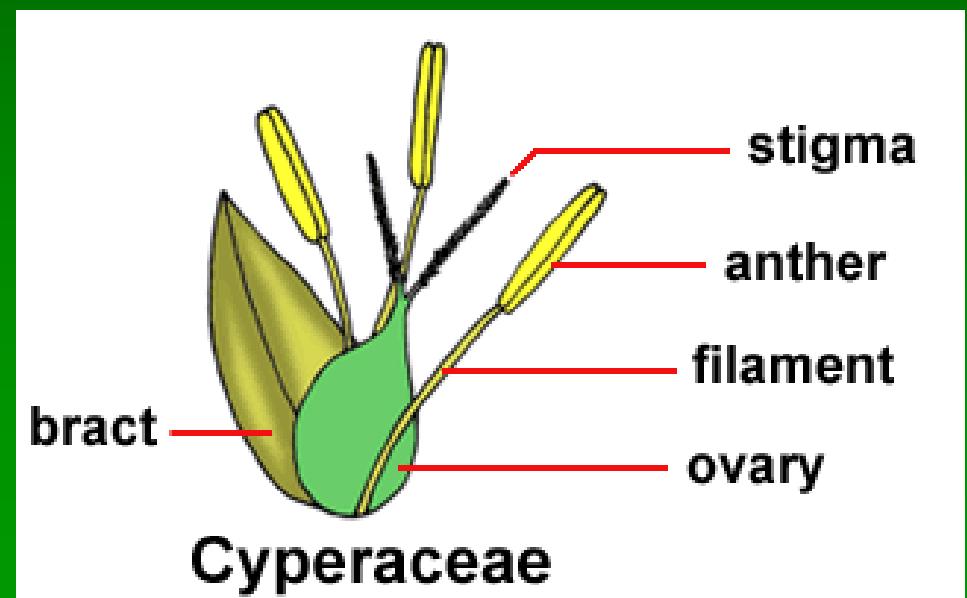
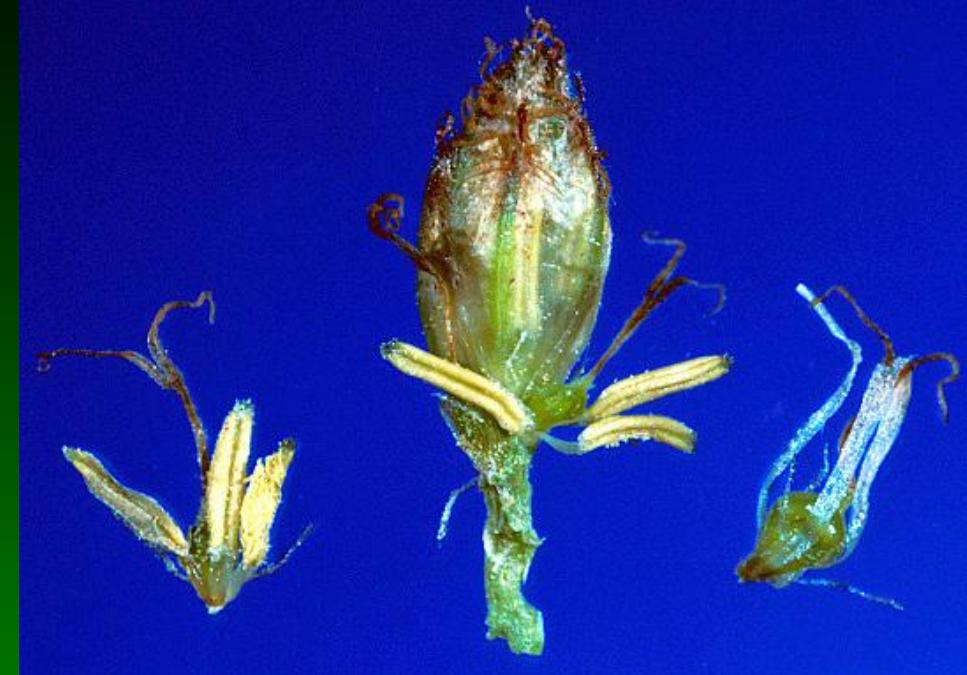

Eleocharis

www.ulamer.at

nebo oboupohlavné,

Klásky mohou
být uspořádané
do kruželů

každý květ podepřen
jednotlivým listenem

Eriophorum angustifolium HONCK.

©Thomas Schoepke

Okvětí redukované na
štětinky nebo zcela
chybějící

Eleocharis mamillata

M20 .

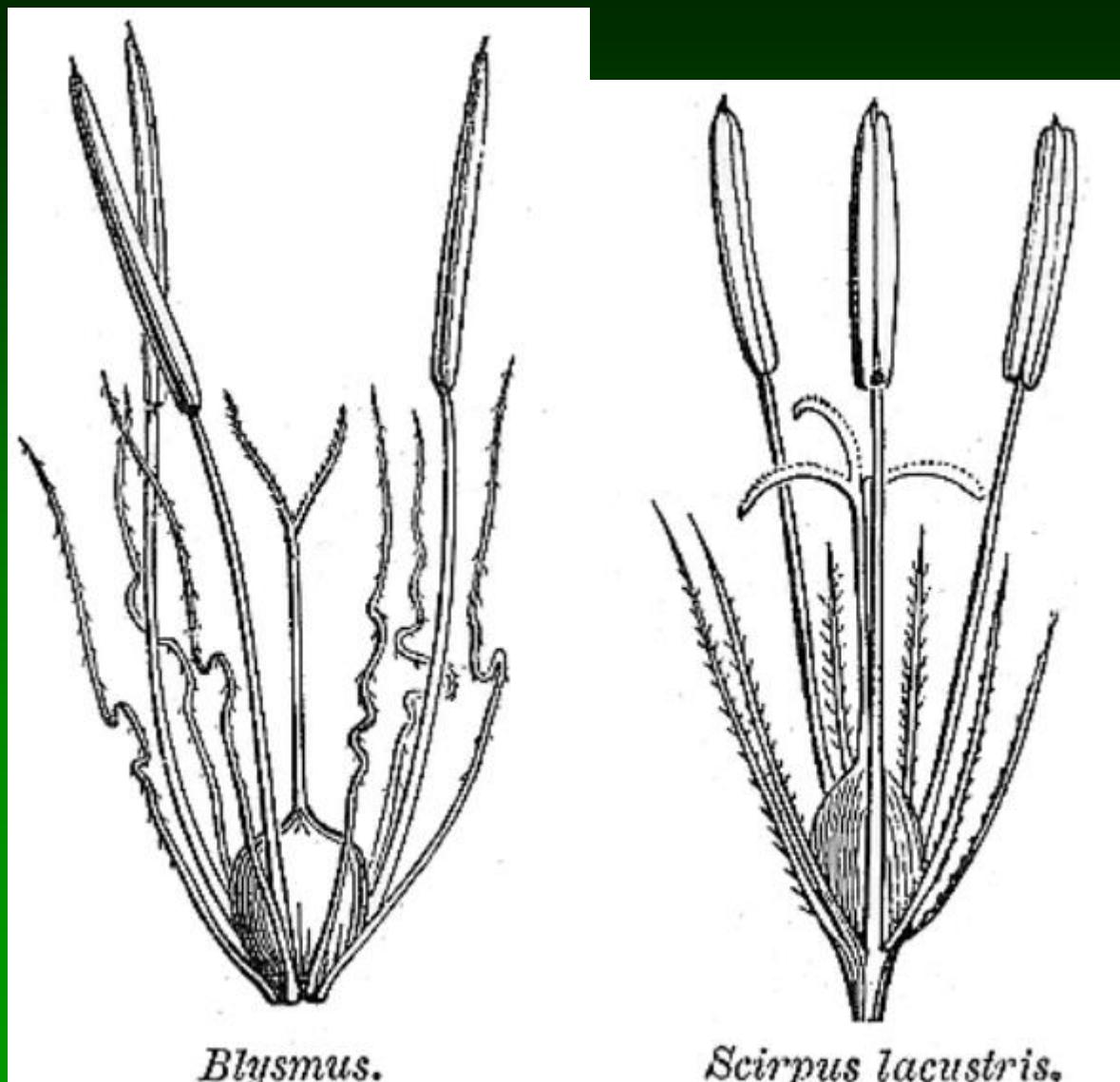

Tyčinky většinou 3, pylová zrna v tetrádách, které obsahují pouze jediné fertilení pylové zrno

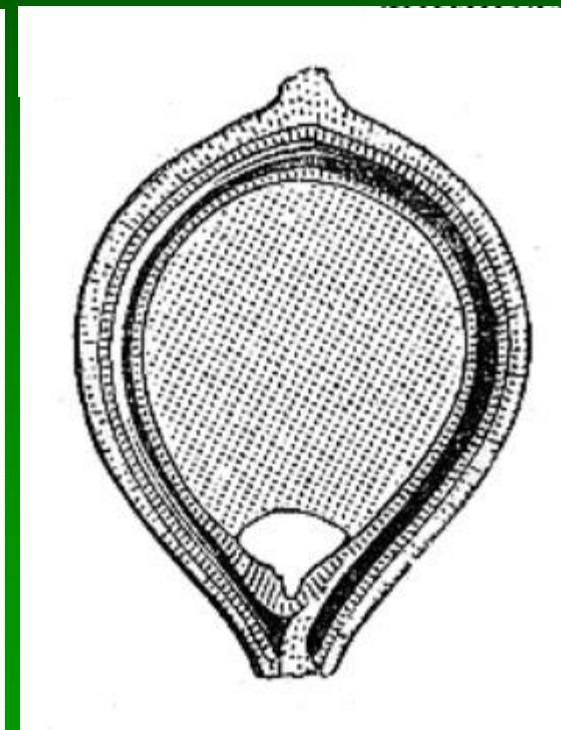
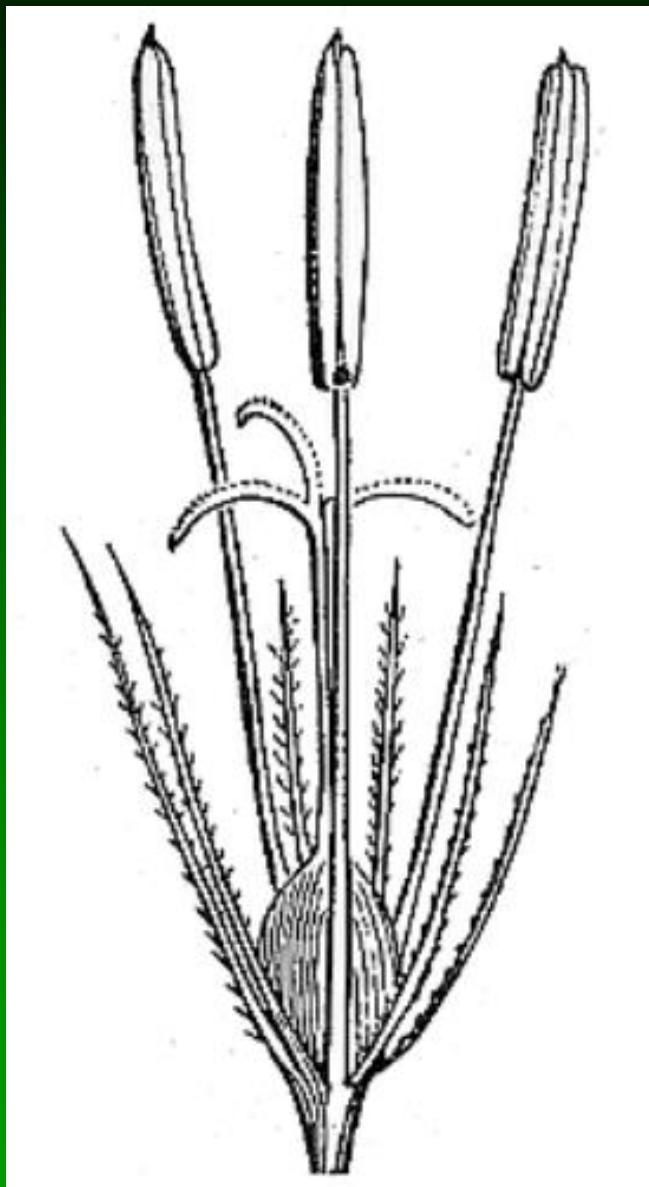

Machaerina angustifolia
Cyperaceae
G. K. Linney

Pestík (2-3), lyzikarpní, s jediným vajíčkem
Semeník svrchní

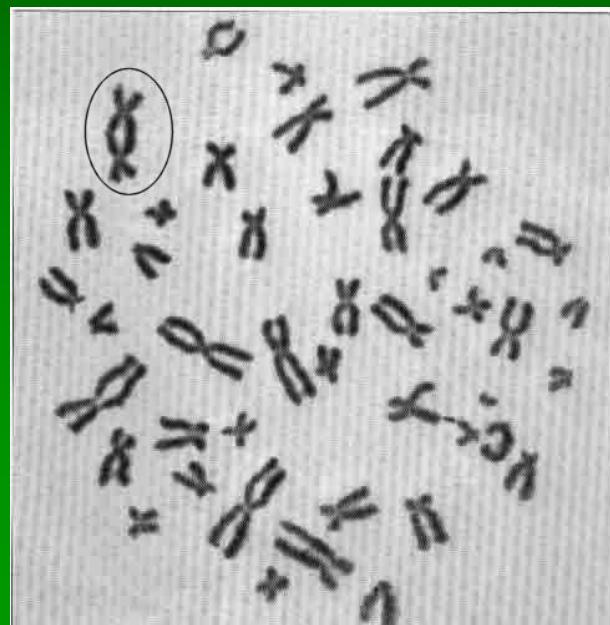
Plod nažka

Chromosomy bez vyznačené centromery (holocentrické)

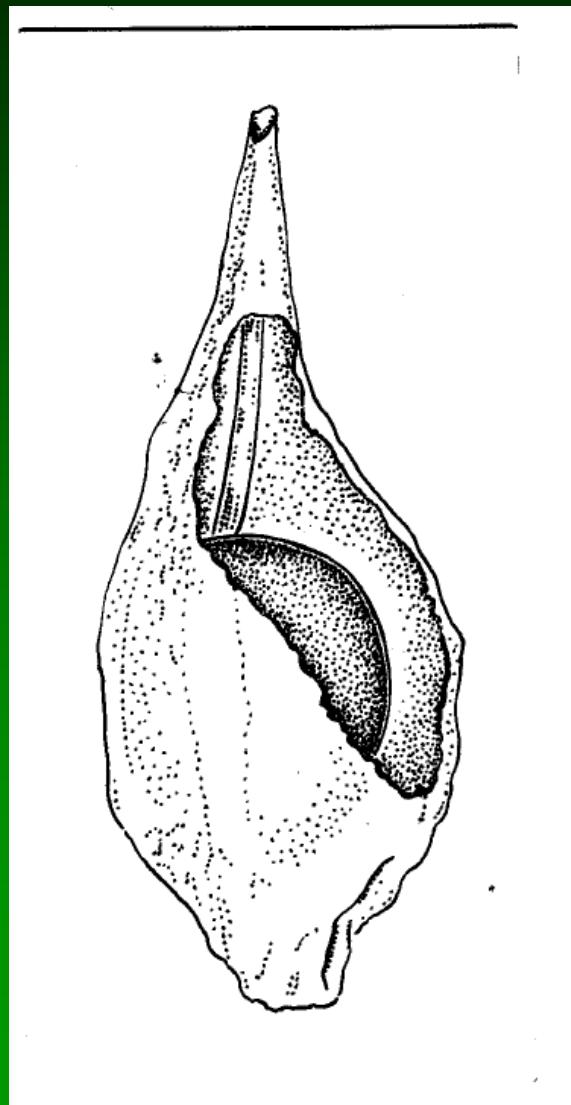

Eleocharis –
holocentrické
chromosomy

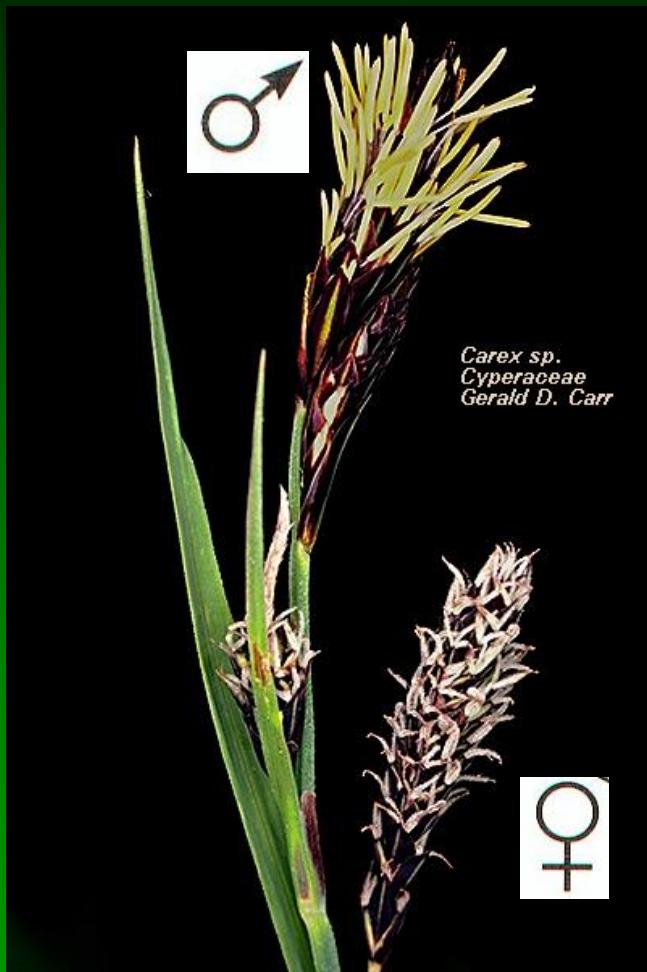

chromosomy s vyznačenou
centromerou - monocentrické

Jednopohlavnými květy se vyznačuje zejména rozsáhlý rod ostřice (*Carex*), která má celosvětově rozšířených téměř 3000 druhů; její nažky jsou zcela obalené a chráněné mošničkou listenového původu.

Také klásky ostřic mohou být pohlavně diferencované

Carex acutiformis

Carex pulicaris

Carex dioica

Na vlhkých loukách je častá skřípina lesní (*Scirpus sylvaticus*);

„igelitová“
část listové
pochvy

ostřice prstnatá (*Carex digitata*) - v listnatých lesích často

© Jan ŠEVČÍK

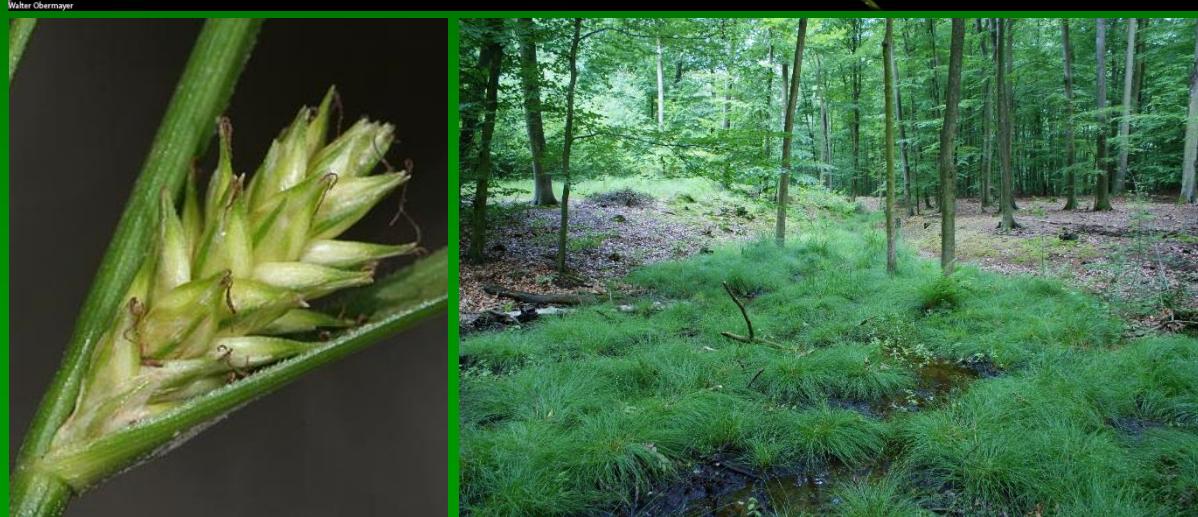
© Martin Hanzl 2009

ostřice lesní (*Carex sylvatica*)

pensum

ostřice řídkoklasá (*Carex remota*) - olšiny

ostřice srstnatá (*Carex hirta*) – trávníky i mírně ruderalizované

na březích vod se vytváří souvislé porosty mohutný skřípínek jezerní (*Schoenoplectus lacustris*),

SĀV, *SCIRPUS LACUSTRIS* L.

bahnička bahenní (*Eleocharis palustris*) – mělké břehy rybníků

dříve
protogynie u šáchorovitých
později
často

ostřice měchýřkatá (*Carex vesicaria*) – mělké břehy rybníků

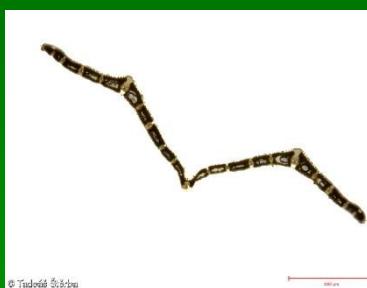

ostřice štíhlá (*Carex acuta*) – břehy vod

ostřice bledavá (*Carex pallescens*) - vlhčí louky a vřesoviště

pensum

pensum

ostřice zaječí (*Carex ovalis*) - vlhčí louky a vřesoviště

ostřice černá (*Carex nigra*) - na rašelinných loukách častá

Na rašeliných loukách roste i suchopýr úzkolistý (*Eriophorum angustifolium*), jehož okvětí se přeměňuje v dlouhý bílý chmýr.

Foto: Anna-Lena Anderberg

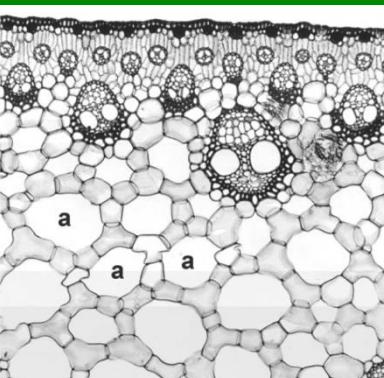
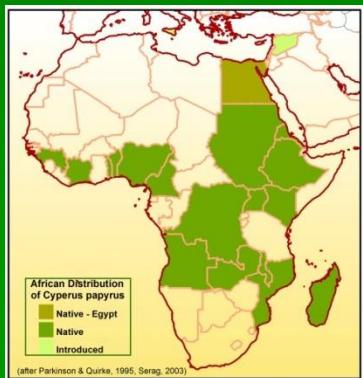

Foto: Arne Anderberg

Na vrchovištích najdeme často suchopýr pochvatý (*Eriophorum vaginatum*)

Ve starověkém Egyptě bylo dřeňové aerenchymatické pletivo stonků šáchoru papírodárného (*Cyperus papyrus*) základní surovinou pro výrobu papyru.

K oblíbeným druhům pěstovaným v květináčích patří zejména šáchor střídavolistý (*Cyperus alternifolius*), původem z Austrálie.

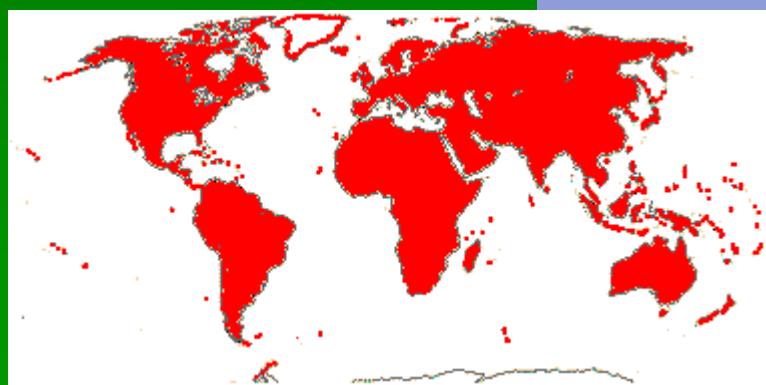
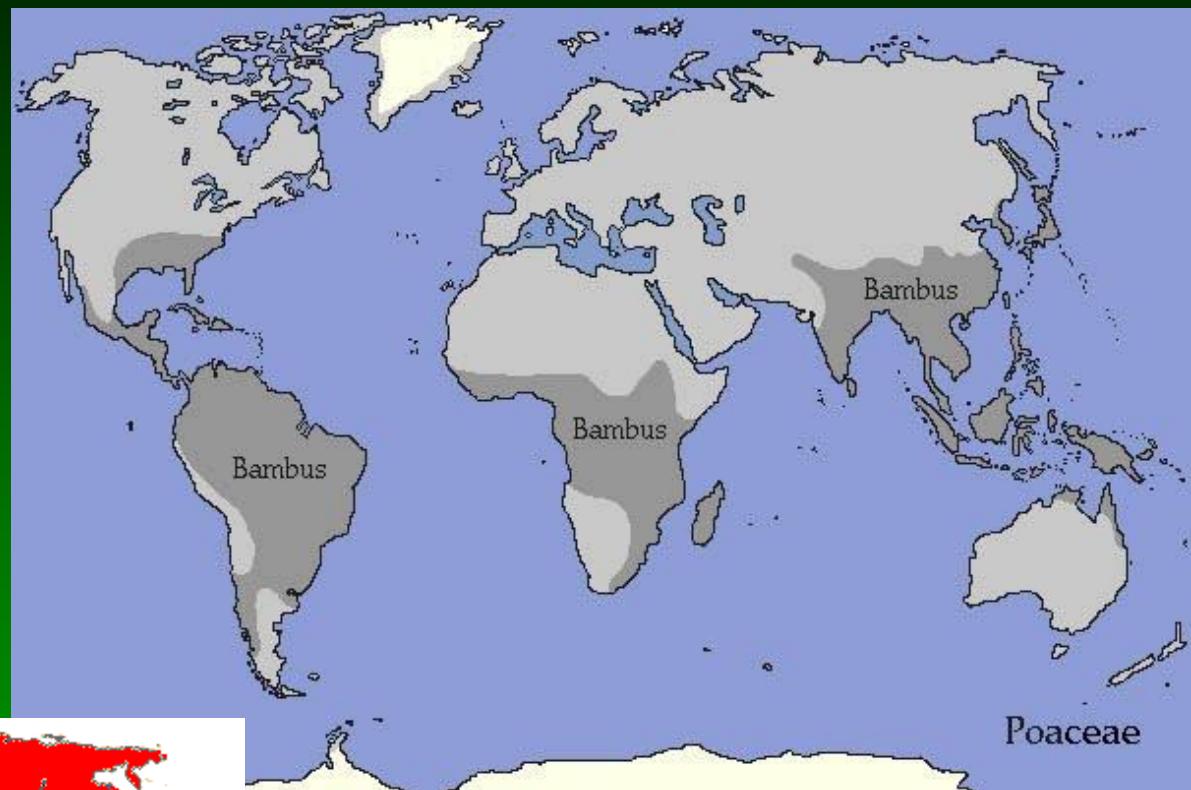
Poaceae

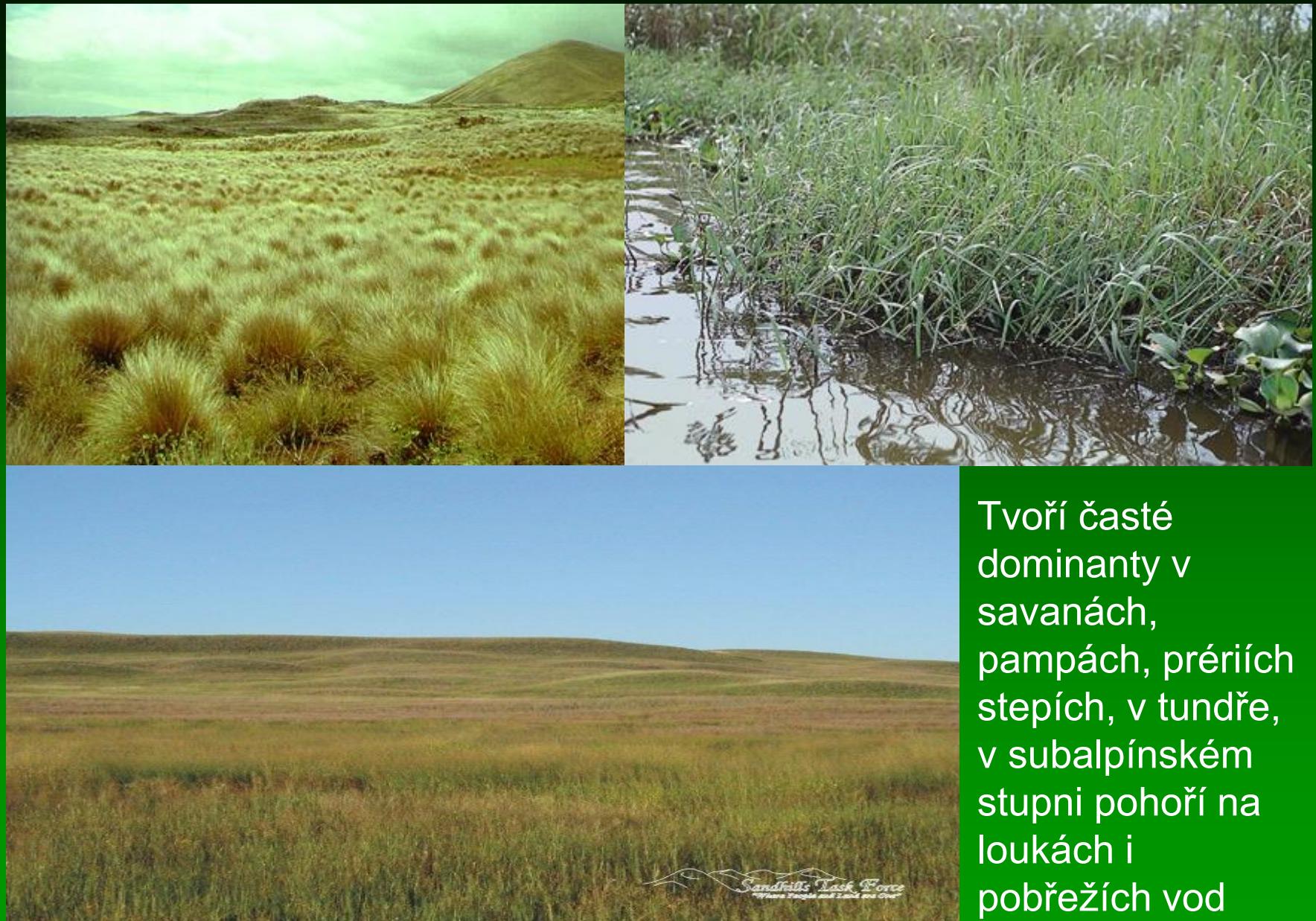
lipnicovité

Poaceae – lipnicovité

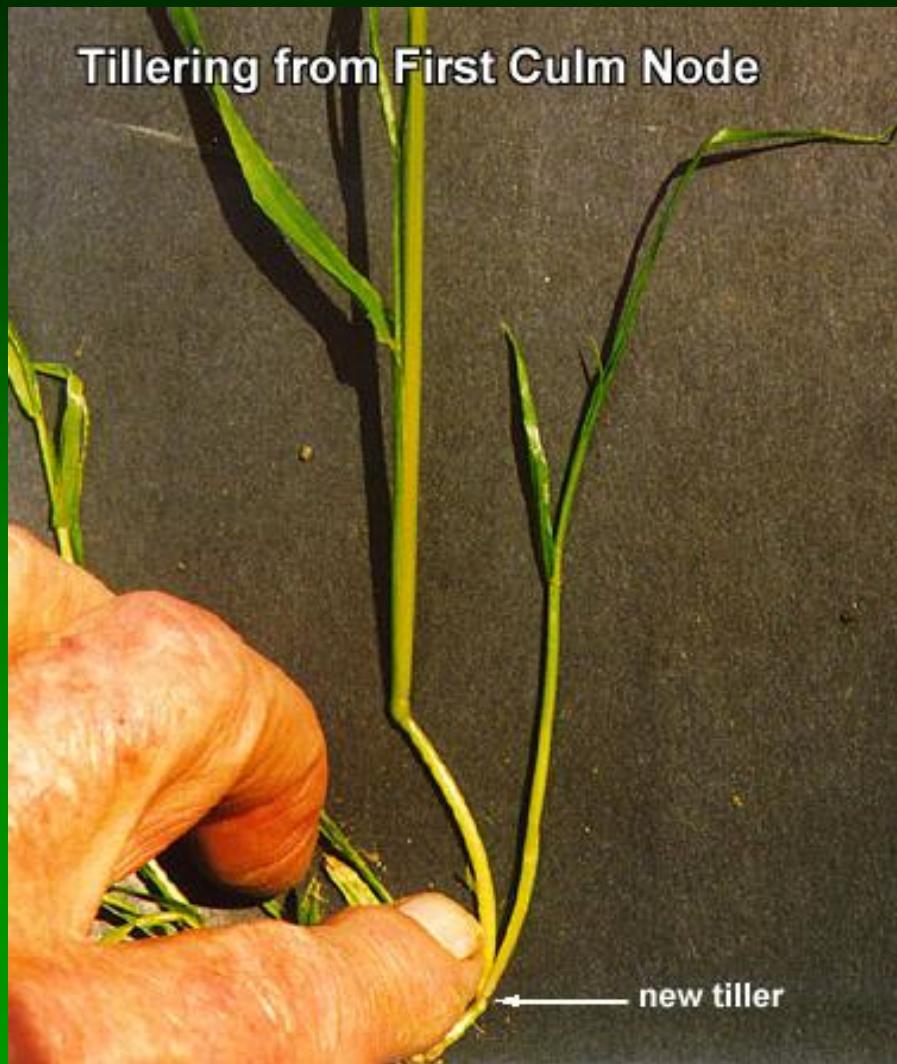
Trávovité byliny. 668/10000 kosmopolitně; u nás původních 80/200.

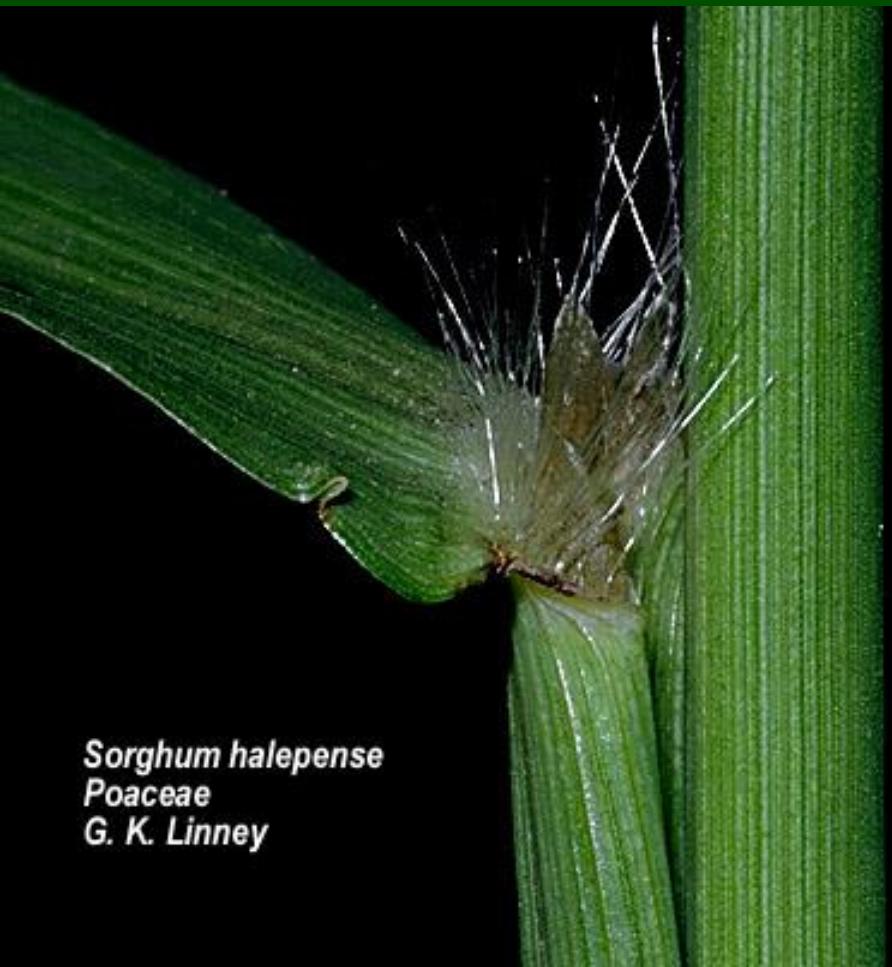

Tvoří časté dominanty v savanách, pampách, prériích stepích, v tundře, v subalpínském stupni pohoří na loukách i pobřežích vod

Stonek zpravidla duté, oblé stéblo
s kolénky (interkalární meristémy)

Listy čárkové, dvouřadě
uspořádané

Sorghum halepense
Poaceae
G. K. Linney

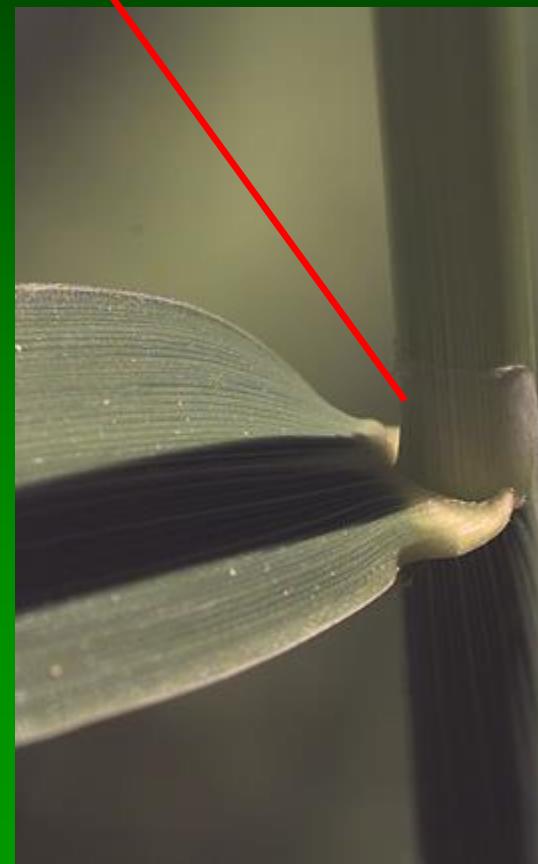
listy s
výraznou,
zpravidla
nesrostlou,
pochvou a
často také s
jazýčkem

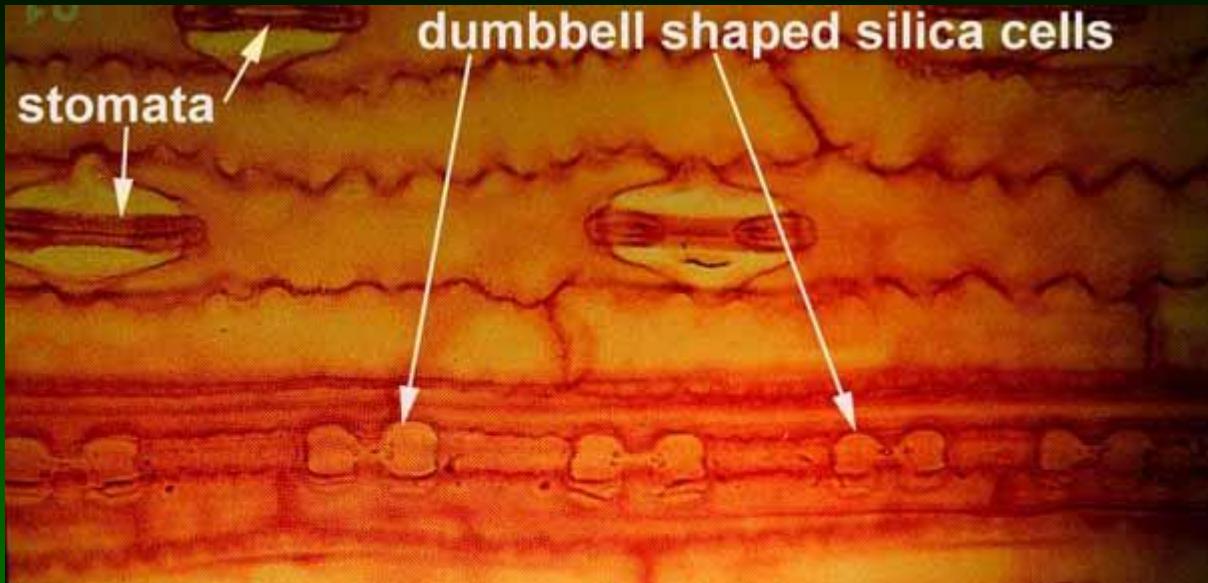

někdy také s oušky
(auriculae)

jazyček v ústí
pochvy

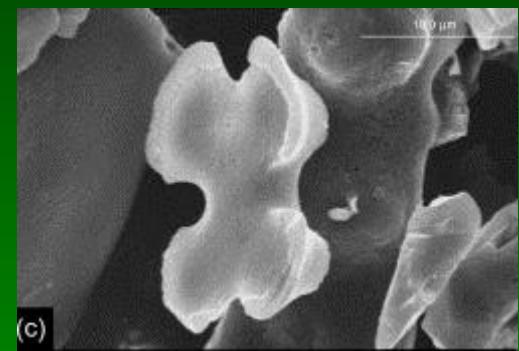
ouška

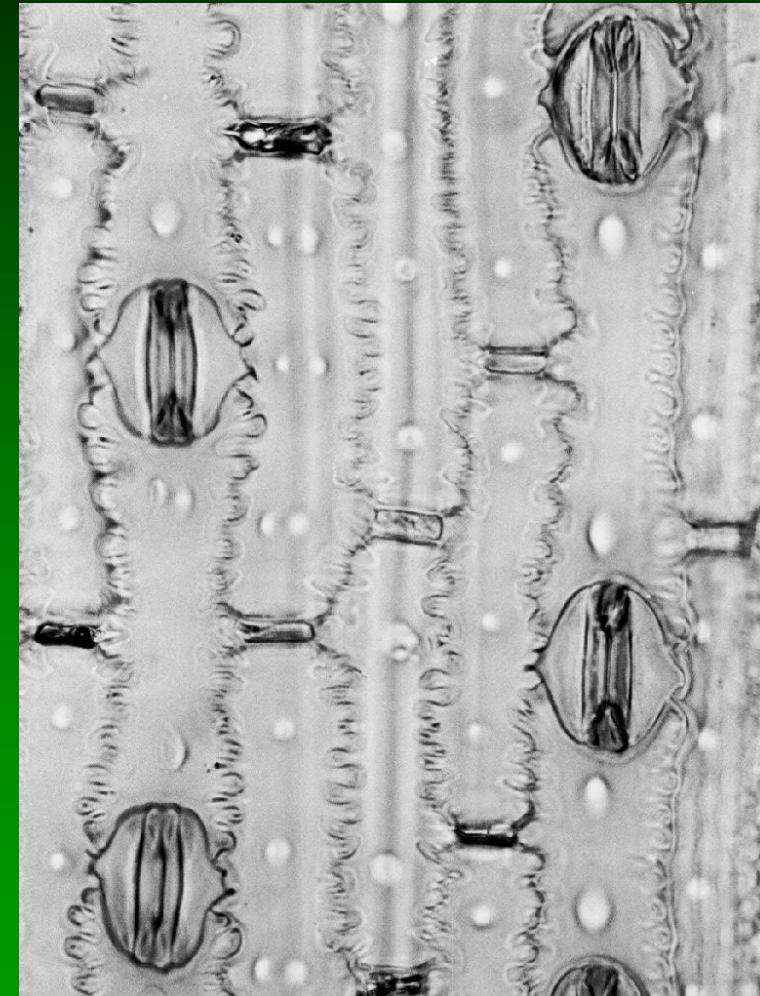
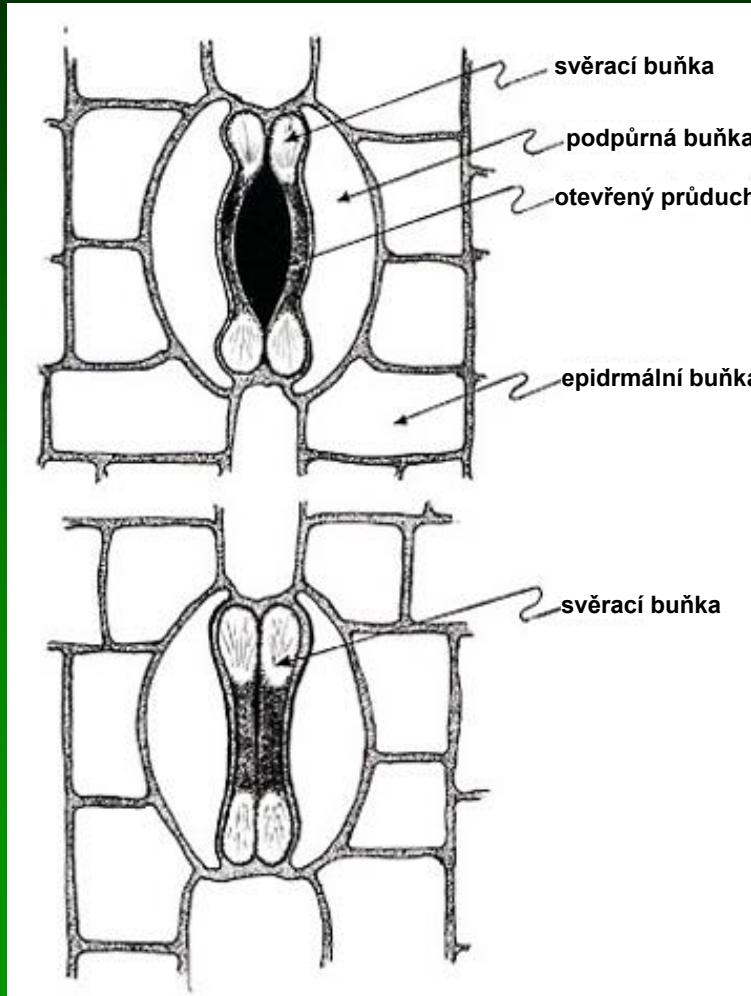

Listy často drsné díky
inkrustaci

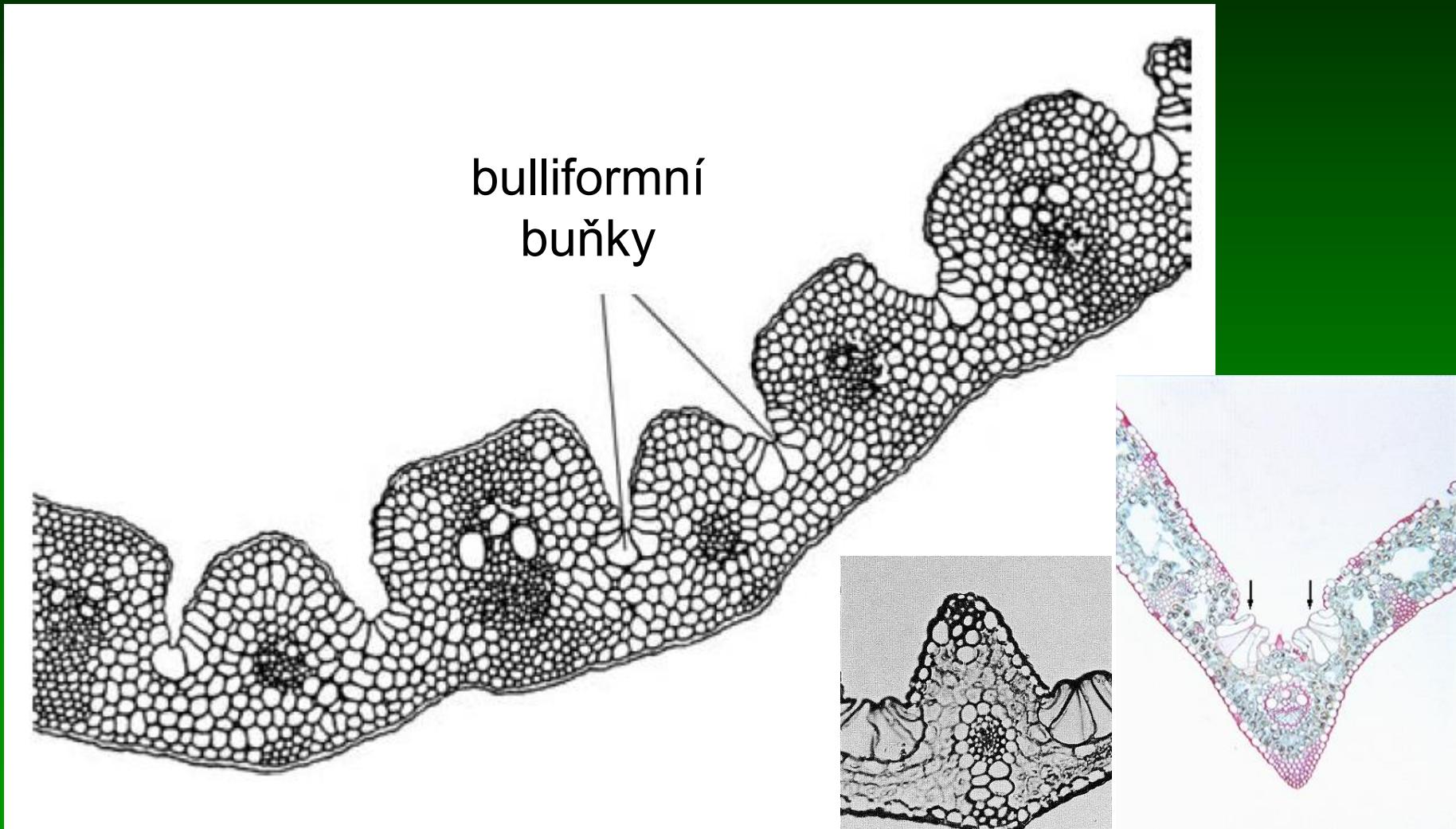
**křemičitými
tělísky**, které při
neopatrné manipulaci
mohou pořezat prsty

Svěrací buňky činkovitého tvaru – spolu s podpůrnými buňkami tvoří rychle reagující efektivní systém (stejné mají i *Cyperaceae*)

Bulliformní buňky – mohou u některých druhů svinovat čepel = obrana proti vysychání

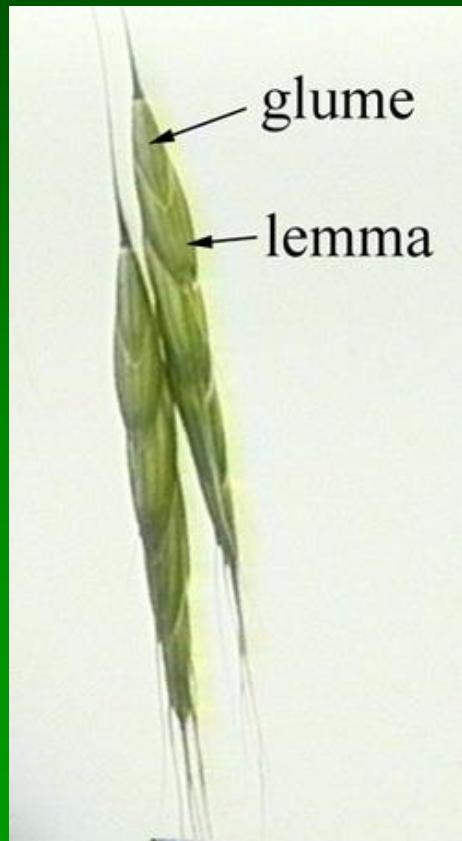

Klásky jedno- až vícekvěté, podepřené obvykle 2 listeny = **plevami**

Květ chráněn dvěma šupinovitými útvary

1. vnější osinatý = **plucha** = listen;

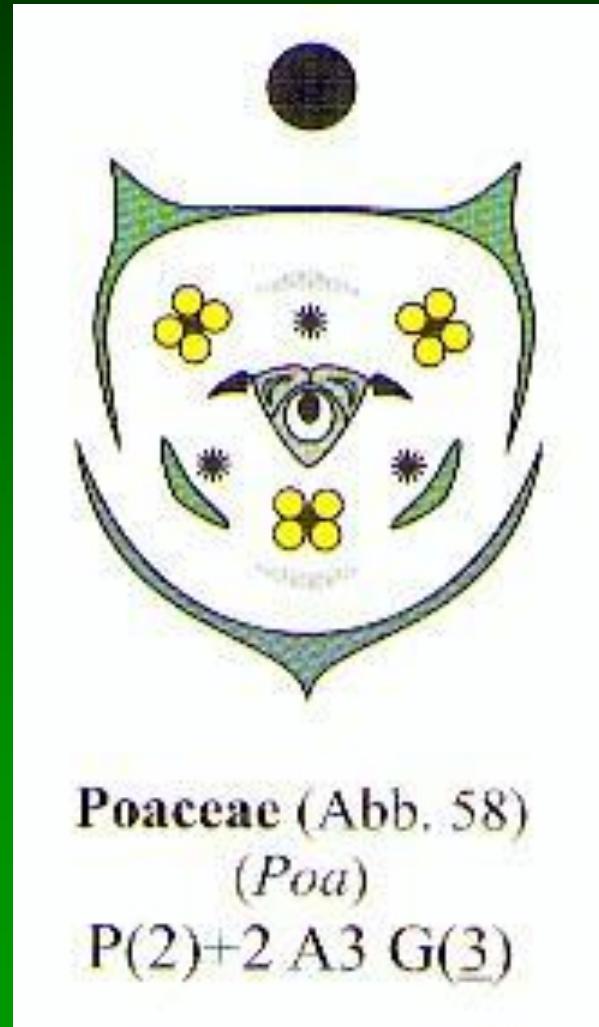
2. vnitřní se zoubky = **pluška** = vznikla srůstem 2 lístků vnějšího kruhu okvětí, třetí lístek vnějšího okvětního kruhu zanikl)

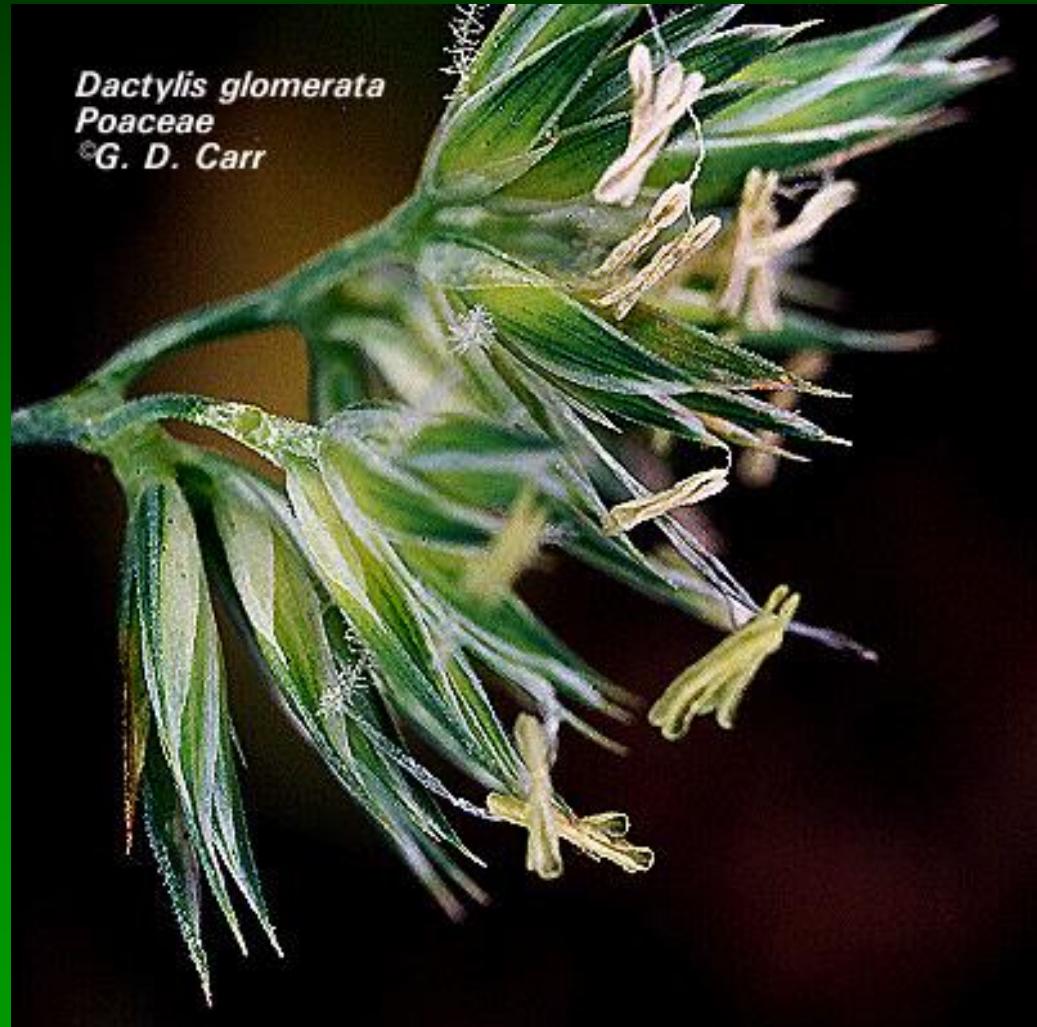
Trojkvětý
klásek

Květy drobné, obvykle oboupohlavné, v kláscích, skládajících složitá lichoklasovitá nebo latnatá květenství.

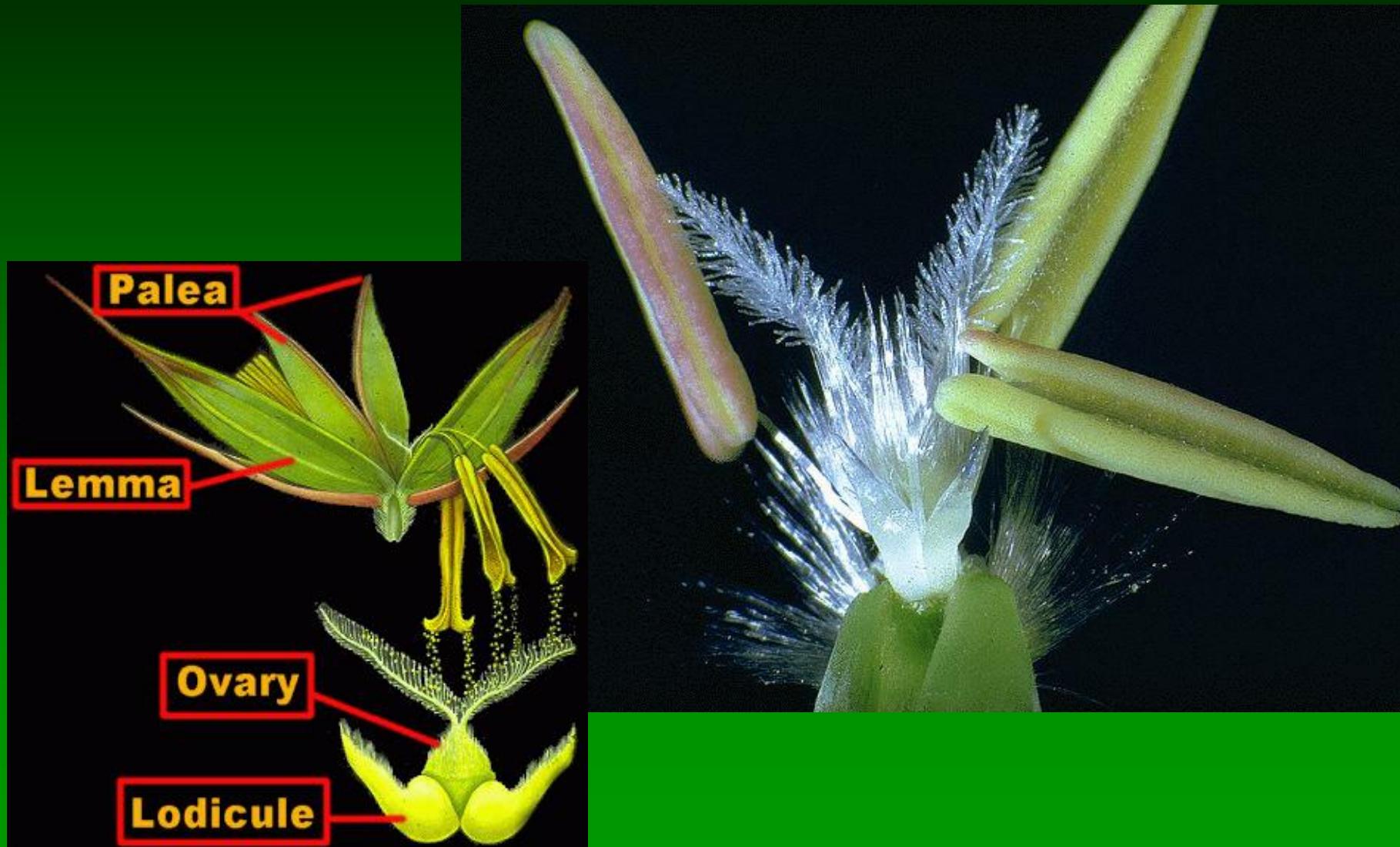
Poaceae (Abb. 58)
(Poa)
P(2)+2 A3 G(3)

Dactylis glomerata
Poaceae
©G. D. Carr

Plenky – za květu se plucha a pluška oddálí (květ se otevře)

je to způsobeno zduřením **2 plenek** = přeměněné 2 lístků vnitřního kruhu okvětí, třetí lístek vnitřního okvětního kruhu abortoval.

Tyčinky 3 (rýže má 6),
dlouhé chabě visící nitky
vrtivé prašníky (= nitka vethnuta mimo
konec konektivu a připojena kloubovým
mechanismem umožňujícím vrtění
prašníku

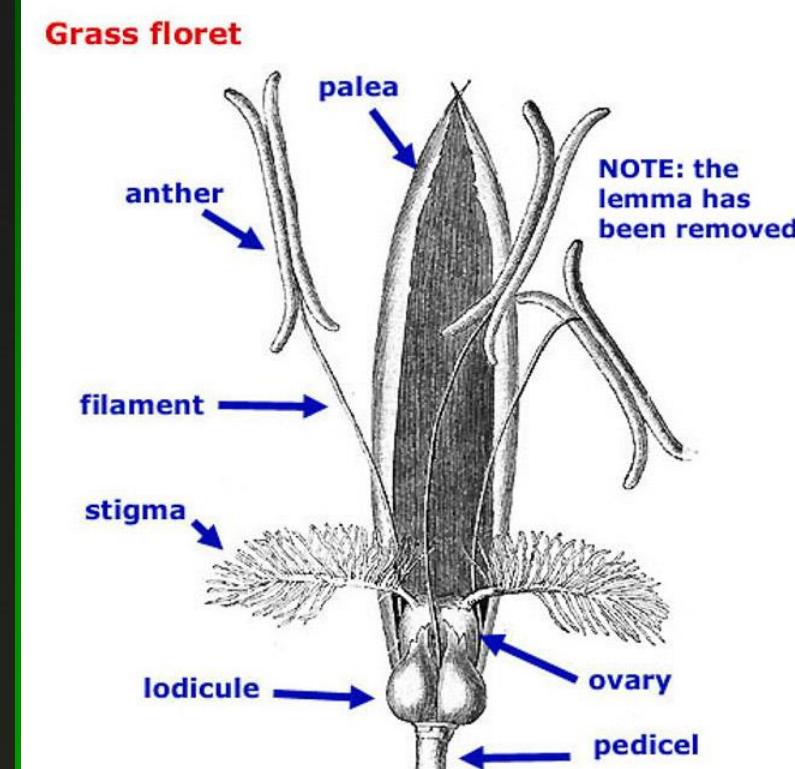
Pyl trav je spolu s pylem břízovitých nejvýznamnějším alergenem v Evropě na přelomu jara a léta

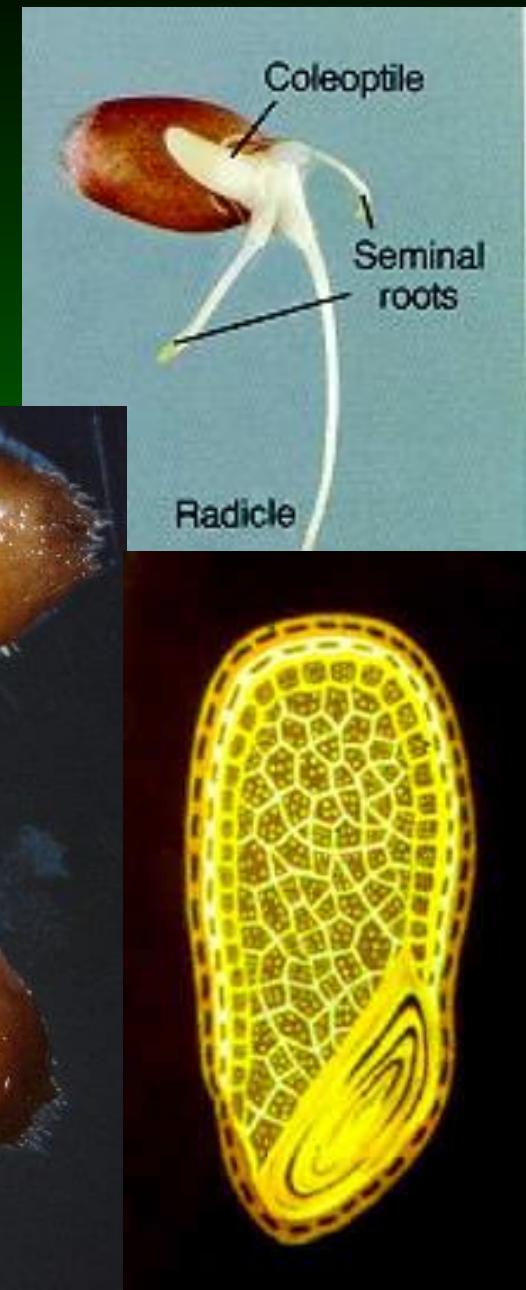
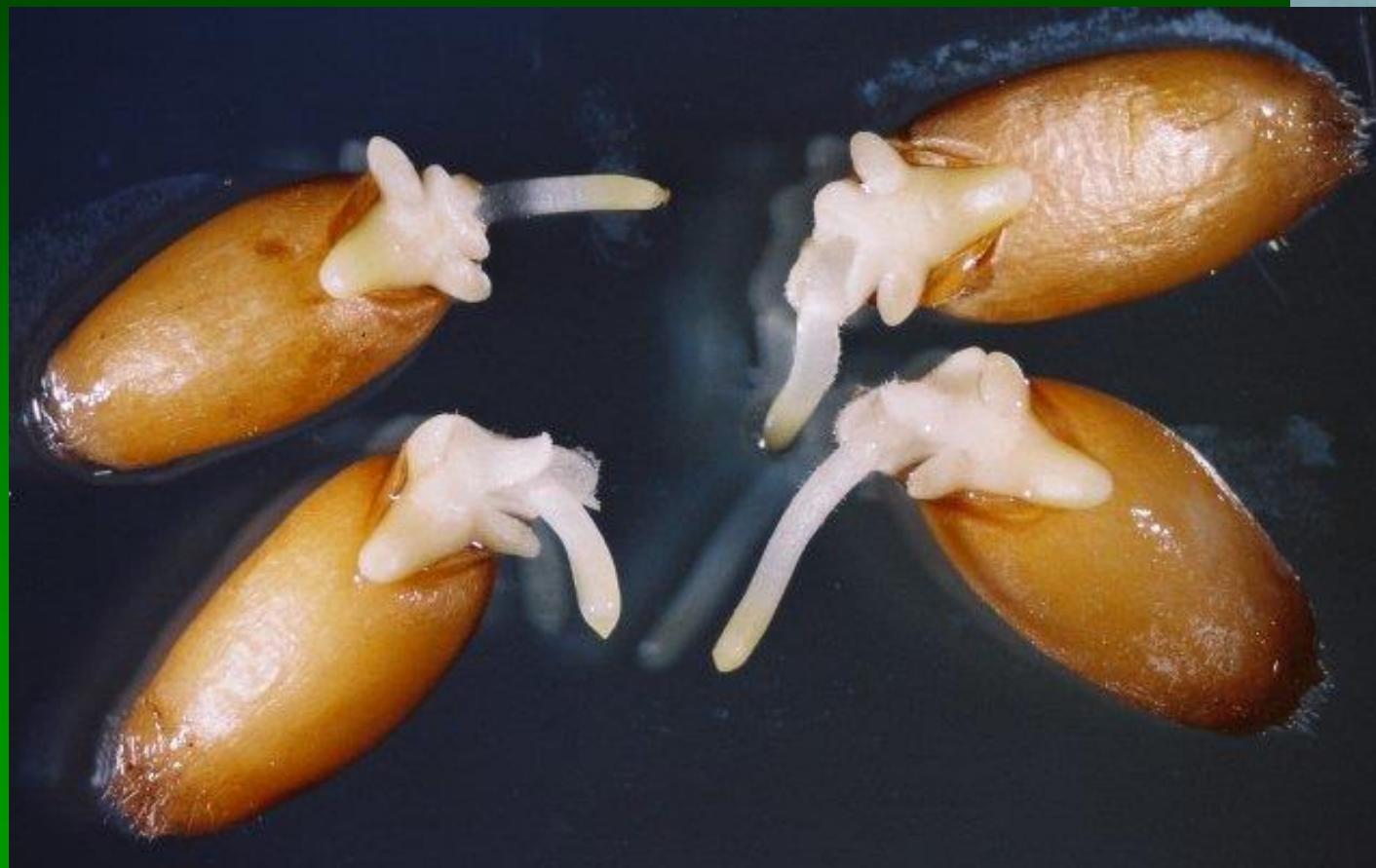
Pestík (3-2) pseudomonomerní s jediným vajíčkem,

3-2 pérovité blizny;

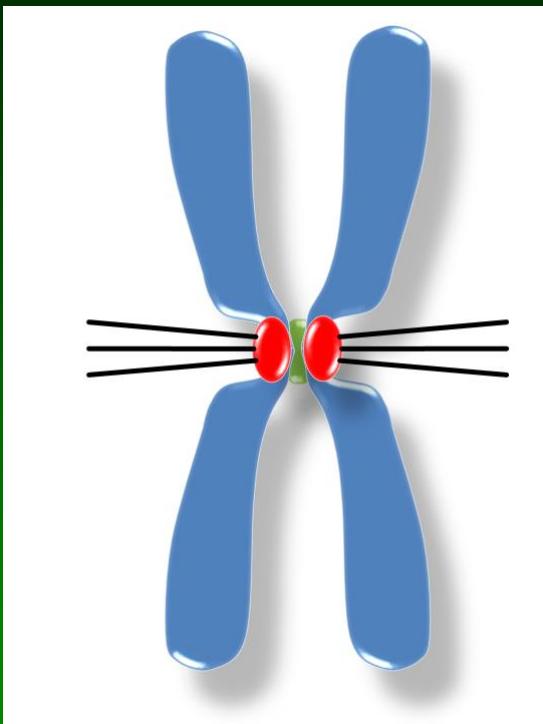
Semeník svrchní

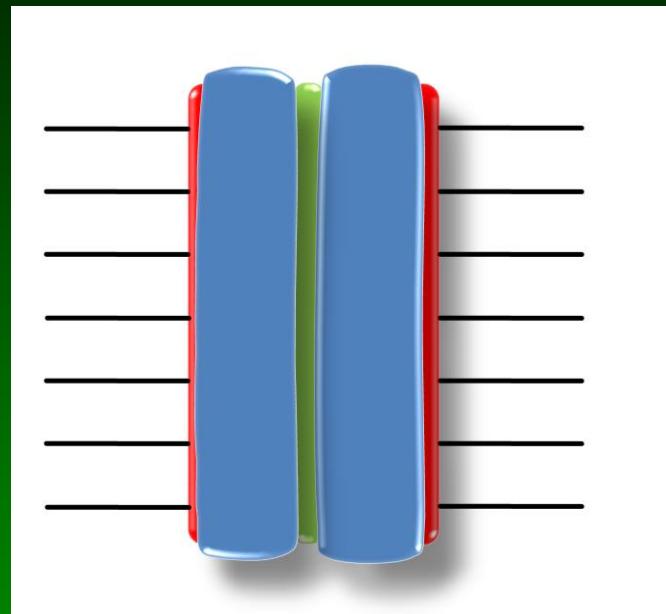
Plod – obilka (caryopsis)

Chromosomy s vyznačenou centromerou (monocentrické)

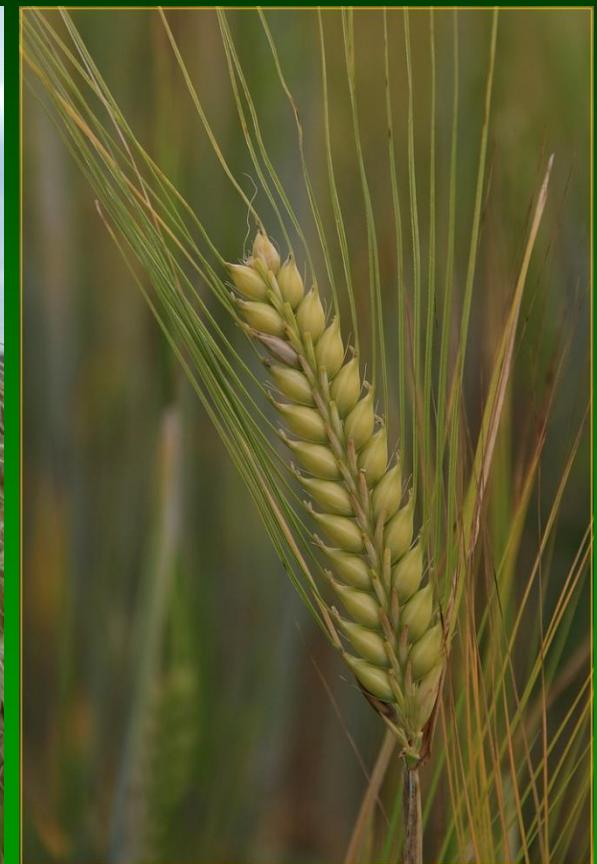
Monocentrické chromosomy
typické pro *Poaceae*
a většinu ostatních eukaryot

Holocentrické chromosomy
typické pro *Cyperaceae* a *Juncaceae*

Čeleď zahrnuje nejvýznamnější užitkové rostliny – obiloviny – v Evropě byly nejdříve pěstovány ty, které pocházely z Přední Asie: ječmen setý (*Hordeum vulgare*),

pensum

žito seté (*Secale cereale*),

pšenice obecná
(*Triticum aestivum*),
pensum

COPYRIGHT J.R. MANHATTAN

Divergence *Triticum* a *Aegilops* – 4 mil. BP

Triticum monococcum
x *Aegilops speltoides*
– 300 000 BC.

x *Aegilops tauschii* – 6 000 BC.

hexaploidní
Triticum aestivum

pensum

oves setý (*Avena sativa*);

z jv. Asie pochází rýže (*Oryza sativa*)

COPYRIGHT J.R. MANHART

COPYRIGHT J.R. MANHART

a proso seté (*Panicum miliaceum*);

z Afriky pochází čirok obecný (*Sorghum bicolor*)

Z latovitých květenství čiroku se dělají také koščata

z Ameriky pak
kukuřice setá (*Zea mays*).

Potravinářsky významným druhem je také cukrová třtina (*Saccharum officinarum*) původem z JV Asie, dnes pěstovaná v subtropech celého světa

Cukerná šťáva se lisuje z parenchymu sklizených stébel

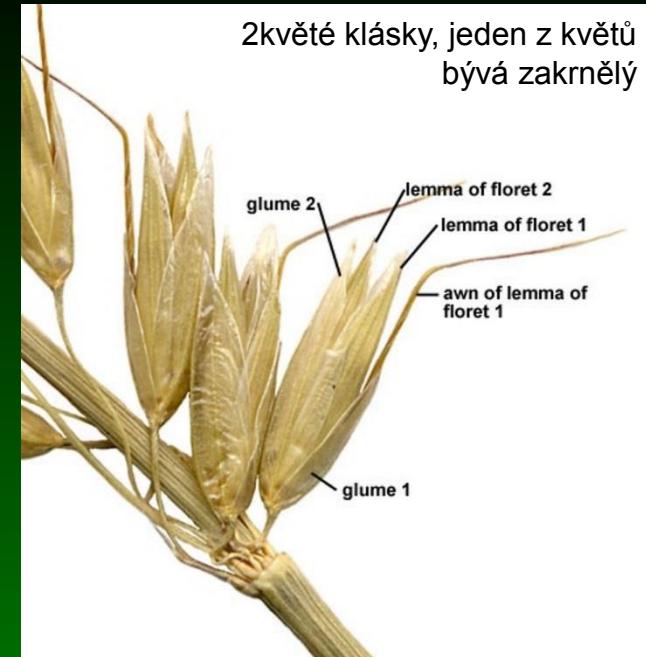

Také bambus (*Bambusa arundinacea*) patří ve své domovině – jv. Asii mezi významné užitkové druhy.

Častou luční dominantou je ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*)

pensum

pensum

trojštět žlutavý (*Trisetum flavescens*)

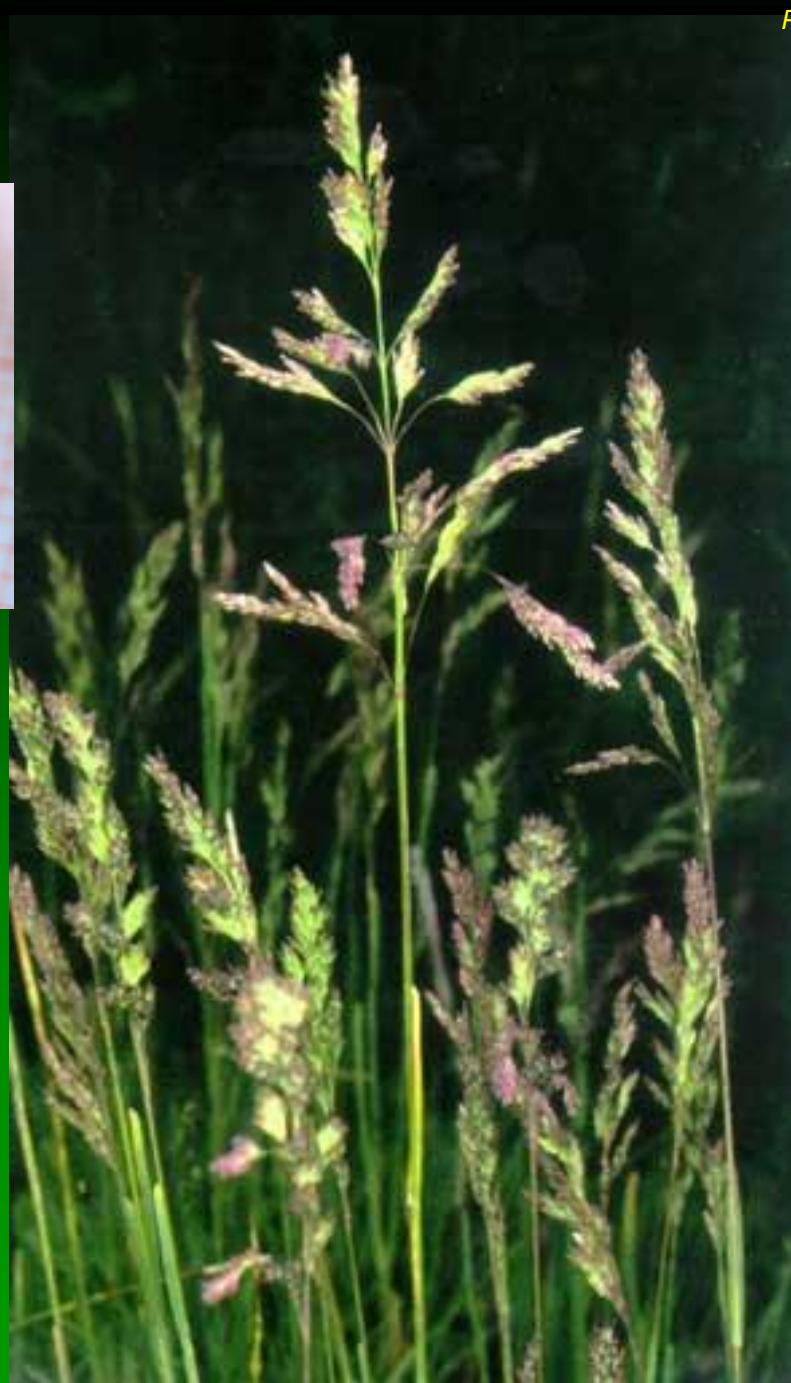
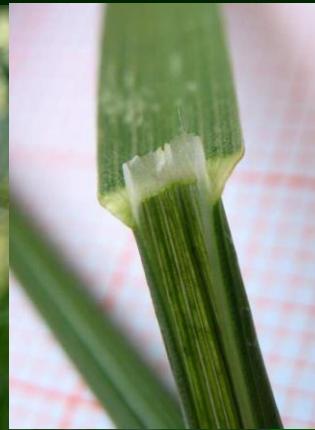
- 3 osiny (květy) / klásek

Listy:

- žádná ouška
- jazýček krátký uťatý
- čepel bez rýh, krátce hustě chlupatá
- pochva lysá

lipnice luční (*Poa pratensis*),
pensum

pensum

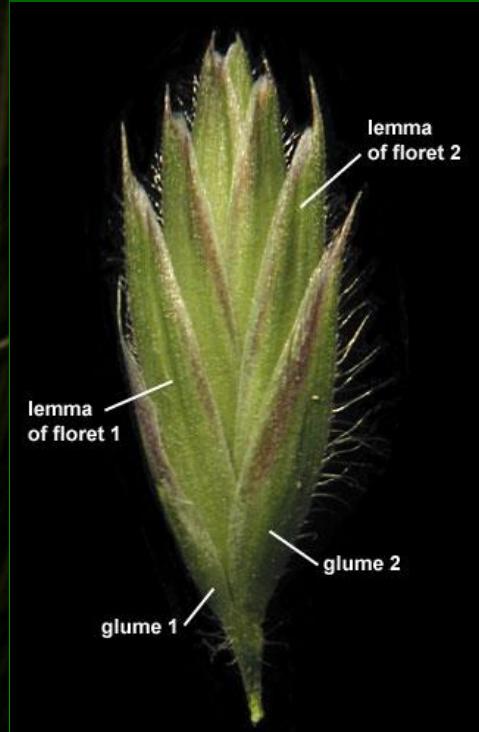
kostřava luční (*Festuca pratensis*),

Foto: Arne Anderberg

srha říznačka (*Dactylis glomerata*)

pensum

tomka vonná (*Anthoxanthum odoratum*),

pensum

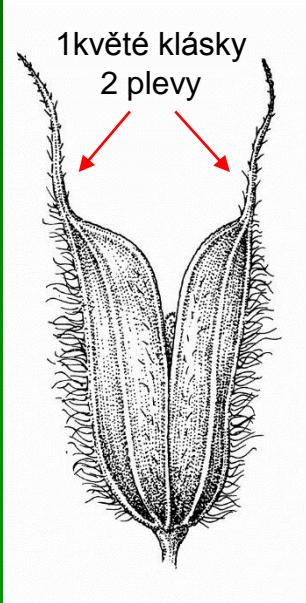
pensum

psárka luční (*Alopecurus pratensis*),

bojínek luční (*Phleum pratense*),

pensum

pensum

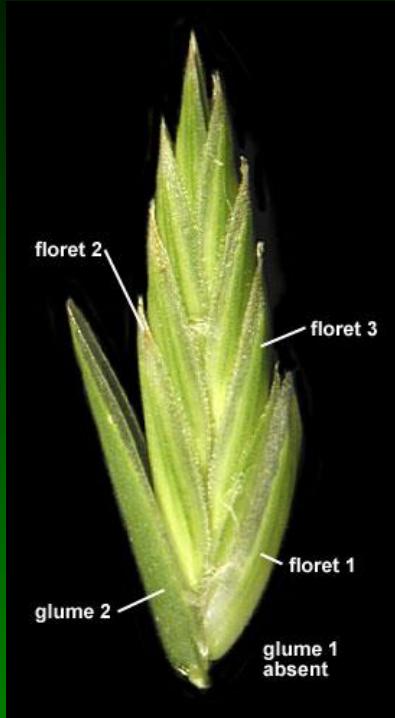
třeslice prostřední (*Briza media*);

Briza media L.
©Thomas Schoepke
www.plant-pictures.com

Foto: Anna-Lena Andréberg

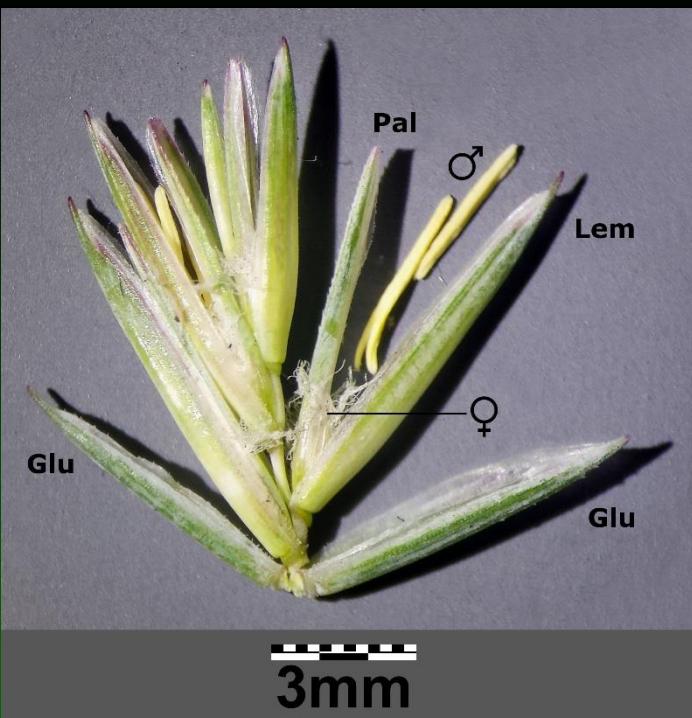
na sešlapávaných místech je častý jílek vytrvalý (*Lolium perenne*)

COPYRIGHT J.R. MANHART

osinaté
pluchy

© Dana Michalcová

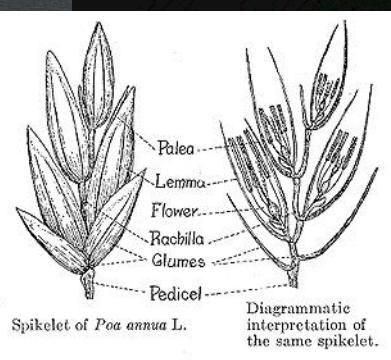
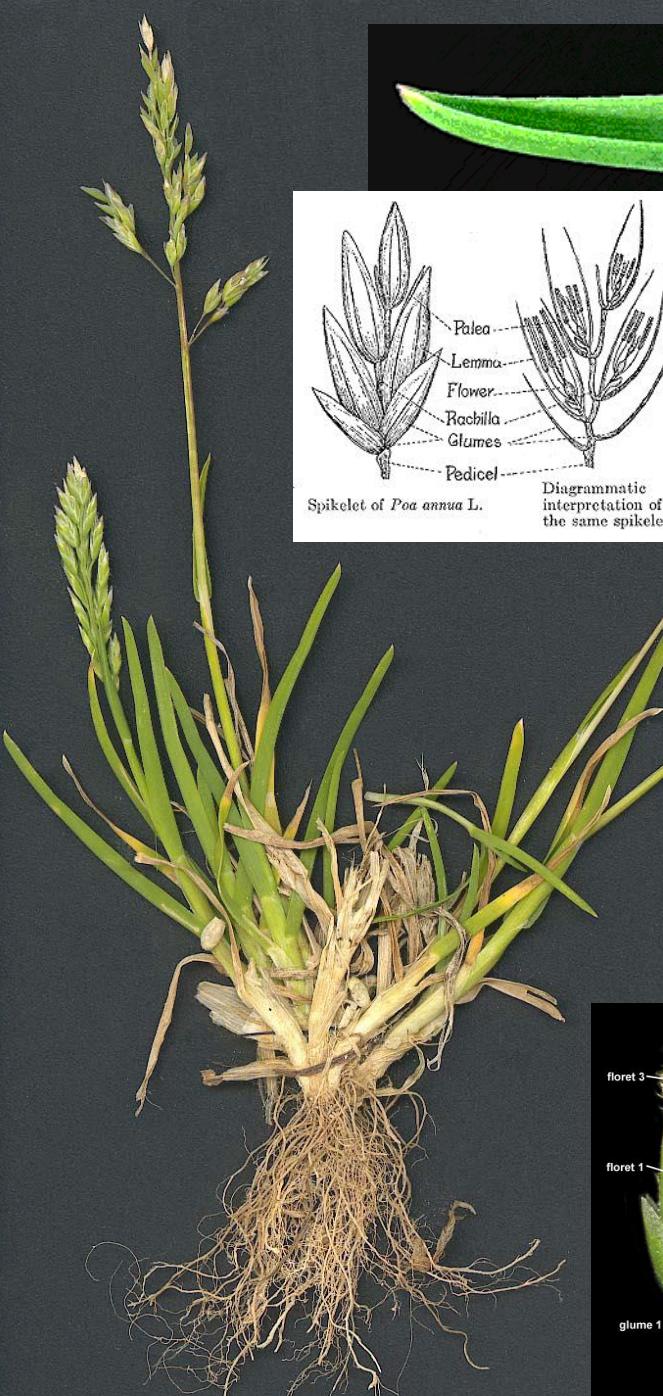
pensum

nebo ježatka kuří noha (*Echinochloa crus-galli*)

lipnice roční (*Poa annua*);

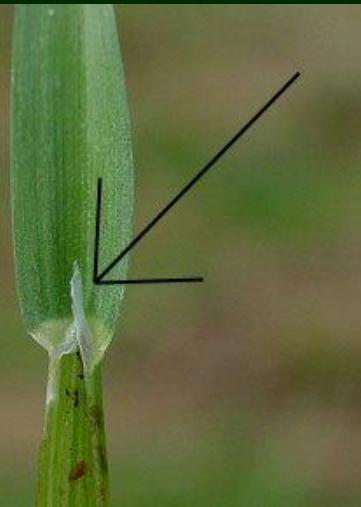
pensum

3–4 květé klásky

©2002 Herbari Virtual Universitat Illes Balears

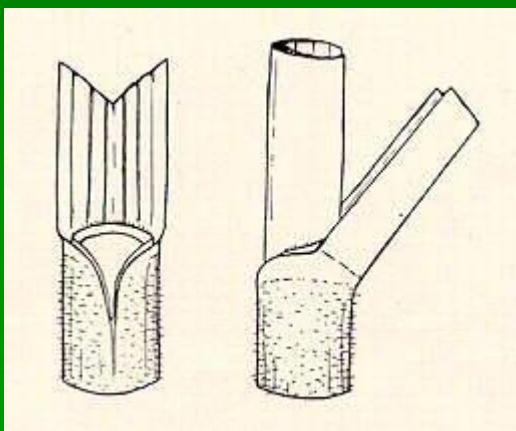
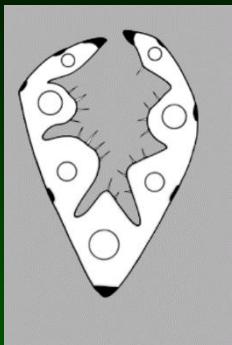
na pastvinách dominuje často smilka tuhá (*Nardus stricta*),

Foto: Åne Anderberg

nebo kostřava červená (*Festuca rubra*)

nebo kostřava ovčí (*Festuca ovina*);

Foto: Anna-Lena Anderberg

Teplé a suché stráně - kostřava žlábkovitá (*Festuca rupicola*),

Teplé a suché stráně - kavyl Ivanův (*Stipa pennata*),

pensum

© Martin Duchoslav

© Milan Chytrý

© JAN ŠEVČÍK

© Kryštof Chytrý

na vlhčích místech je častá metlice trsnatá (*Deschampsia cespitosa*); ^{pensum}

na ruderálních místech jsou v teplejších oblastech hojně sveřep střešní (*Bromus tectorum*),

rod *Bromus* má srostlé pochvy

a také sveřep jalový (*Bromus sterilis*);

nebo sveřep měkký (*Bromus hordeaceus*, = *B. mollis*);

v listnatých lesích je běžná lipnice hajní (*Poa nemoralis*);

© Photoflora - Benoit BOCK

pensum

listnaté lesy teplejších oblastí - strdivka jednokvětá (*Melica uniflora*);

v jehličnatých lesích jemné koberce tvoří metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*),

2květé klásky
pluchy ze
hřbetu osinaté

kostřava obrovská (*Festuca gigantea*) ve vlhčích listnatých lesích

pensum

na pasekách roste hojně třtina křovištní (*Calamagrostis epigejos*)

1 květé klásky,
podepřené 2
plevami

husté dlouhé brvy
na bázi pluchy

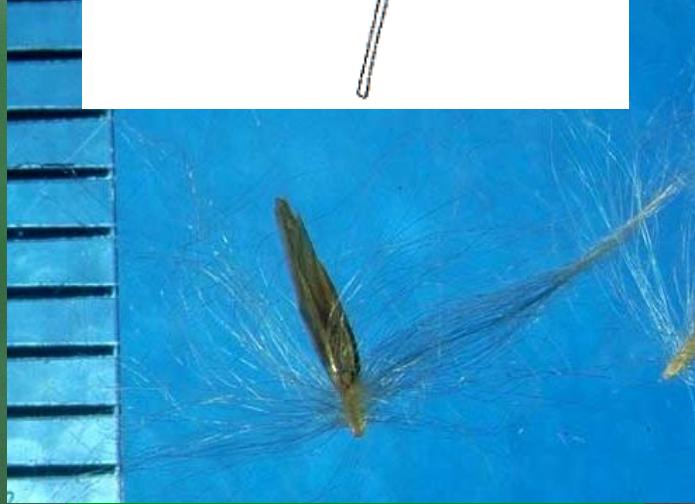
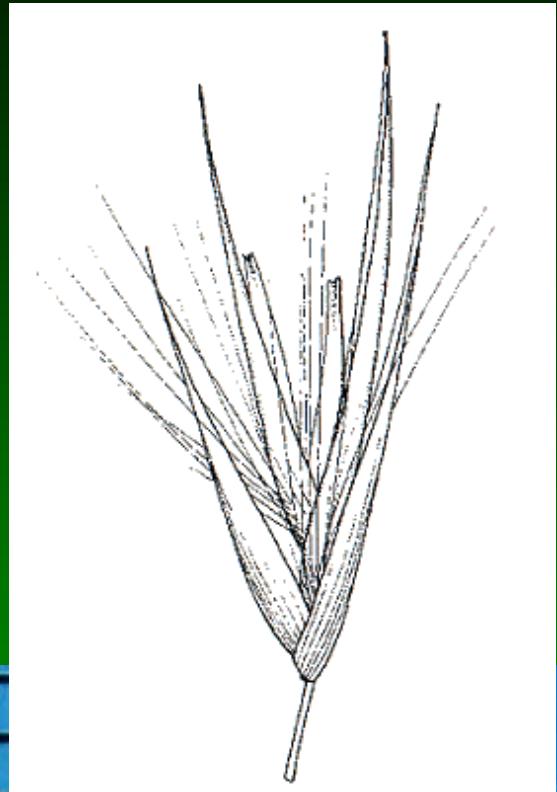
na březích vod nalezneme
často mohutné porosty
chrastice rákosovité
(*Phalaris arundinacea*)

1 květé
klásky
2 plevy

rozsáhlé až 3 m vysoké rákosiny vytváří na vlhkých místech rákos obecný (*Phragmites australis*).^{pensum}

Anna-Lena Anderberg

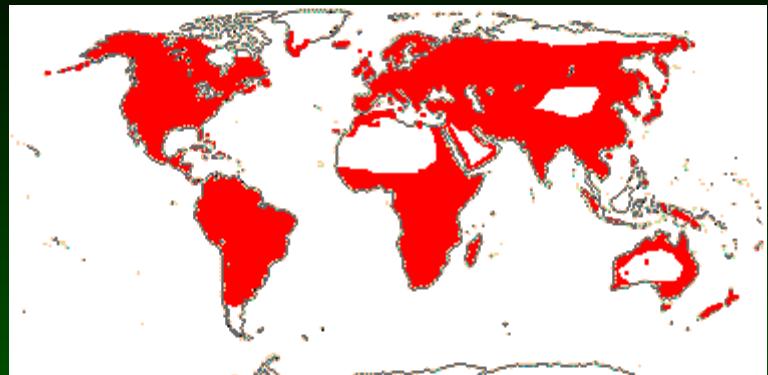
Typhaceae – orobincovité

Bahenní rostliny s oddenky, z nichž dvouřadě vyrůstají listy a bezlisté stonky

***Typhaceae* – orobincovité**

Bahenní rostliny s oddenky, z nichž dvouřadě vyrůstají listy a bezlisté stonky

2 / 25 – *Typha* a *Sparganium*
kosmopolitně kromě pouštních a
nejchladnějších oblastí

u nás 2 / 9

Listy

čárkovité,

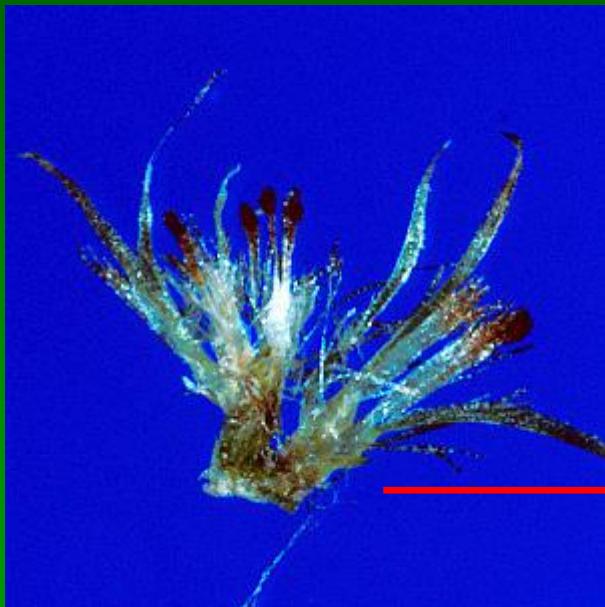
zpravidla velmi dlouhé,

monofaciální = z obou
stran stejné

Květy
nahloučené v jednopohlavné husté, válcovité palici

nahoře samčí,

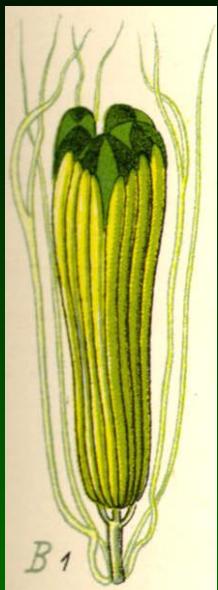
dole samičí

Samčí květy

drobné,

se štětinkatým
okvětím

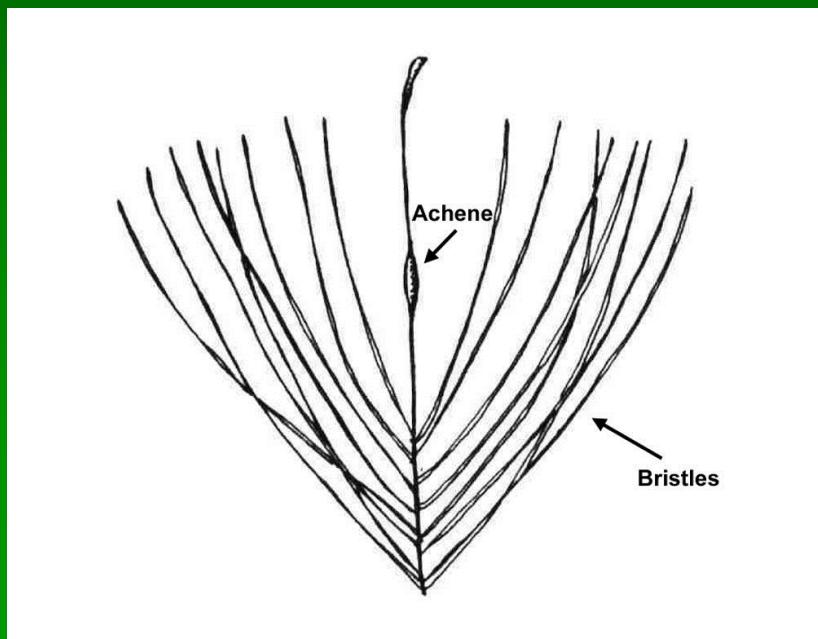
Tyčinky 3

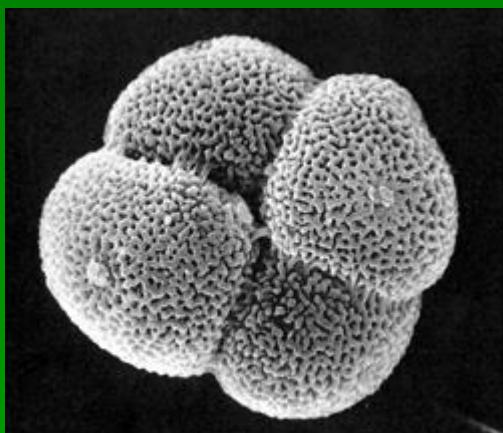
nitkami z části srostlé
v synandrium

Samičí květy nepatrné,
se štětinkatým okvětím
Gyneceum monomerní
stopkaté (semeník svrchní)

Plody nažky, na bázi s
chmýrovým létacím
aparátem

Pyl v tetrádách –
produkovaný ve velkém
množství – sbírána také
včelami

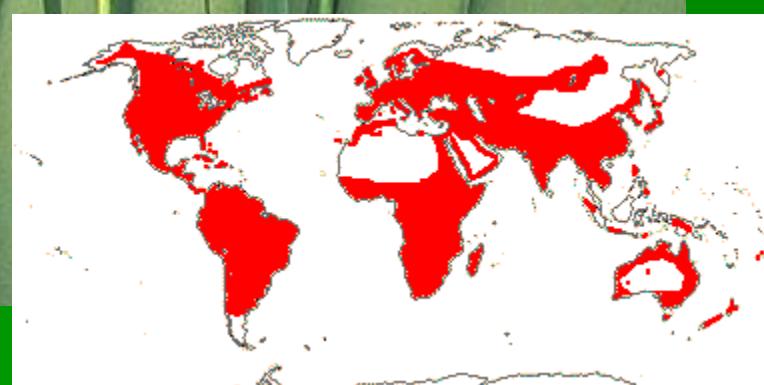
*Typha
latifolia*

Oddenek orobinců a jeho bohatý pyl byly v dobách hladomorů přidávány do mouky.

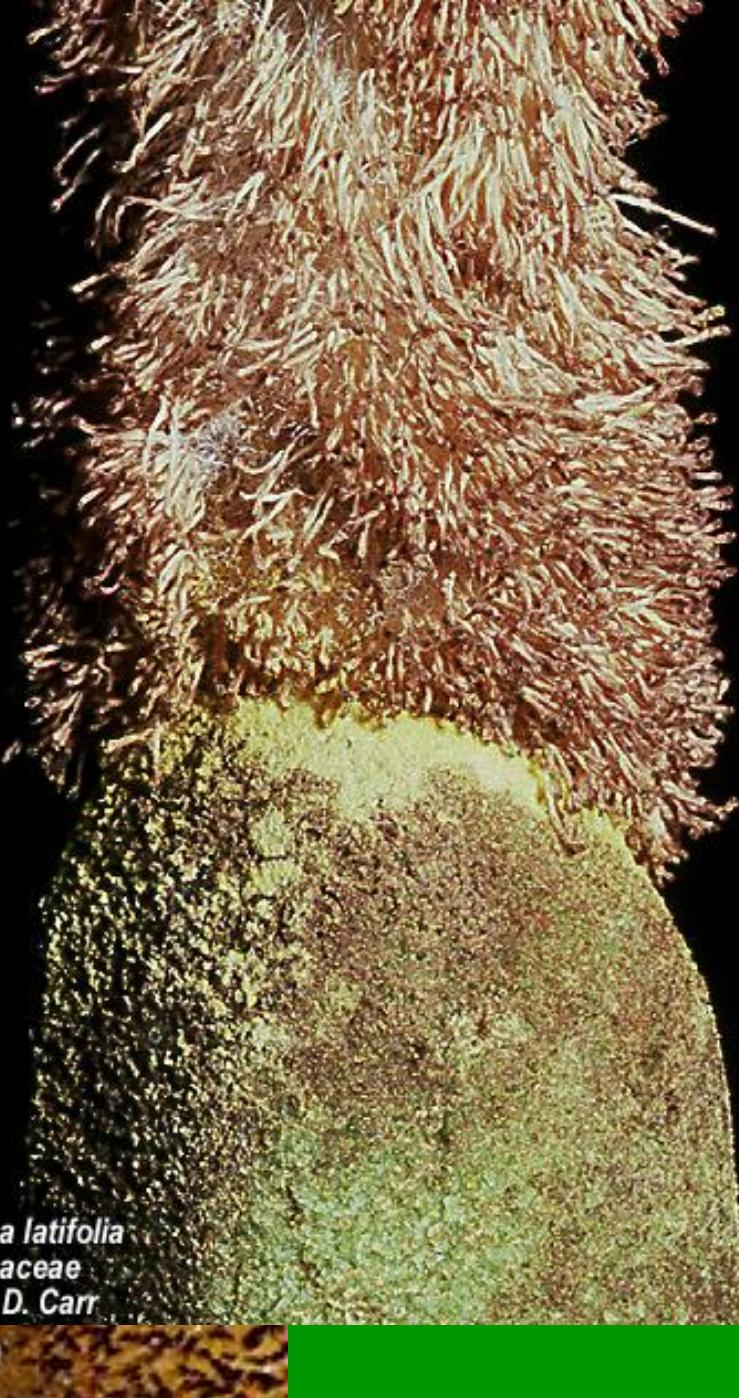
Jediný kosmopolitně rozšířený rod s 15 druhy, u nás snad 4 druhy domácí.

Typha latifolia
Typhaceae
Gerald D. Carr

Typha latifolia
female
Typhaceae
Gerald D. Carr

Typha latifolia
Typhaceae
© G. D. Carr

Nažky opatřené chmýrem
jsou rozšiřovány
anemochorně.

pensum

Typha angustifolia

orobinec úzkolistý

pensum

Typha latifolia

orobinec široalistý

